To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►**B** **UREDBA (EU) 2016/399 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 9. marca 2016

o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)

(kodificirano besedilo)

(UL L 77, 23.3.2016, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016	L 251	1	16.9.2016
►**M2**	Uredba (EU) 2017/458 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017	L 74	1	18.3.2017
►**M3**	Uredba (EU) 2017/2225 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017	L 327	1	9.12.2017
►**M4**	spremenjeno Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2025/1544 z dne 30. julija 2025	L 1544	1	31.7.2025
►**M5**	Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019	L 135	27	22.5.2019
►**M6**	Uredba (EU) 2021/1134 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021	L 248	11	13.7.2021
►**M7**	Uredba (EU) 2024/1717 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024	L 1717	1	20.6.2024

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 312, 7.12.2018, str. 107 (2017/2225)

▼B

UREDBA (EU) 2016/399 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. marca 2016

o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)

(kodificirano besedilo)

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in načela

Ta uredba določa, da se osebe pri prehajanju notranjih meja držav članic Unije ne kontrolirajo.

Določa tudi pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „notranje meje“ pomenijo:

   (a) skupne kopenske meje vključno z mejami na rekah in jezerih držav članic;

   (b) letališča držav članic, namenjena notranjim letom;

   (c) morska, rečna in jezerska pristanišča držav članic, namenjena rednim notranjim trajektnim povezavam;

2. „zunanje meje“ pomenijo kopenske meje držav članic, vključno z mejami na rekah in jezerih, meje na morju in letališčih, rečnih, morskih in jezerskih pristaniščih, pod pogojem, da ne gre za notranje meje;

3. „notranji let“ pomeni kateri koli let, izključno na ali iz ozemlja držav članic, brez pristajanja na ozemlju tretje države;

4. „redna notranja trajektna povezava“ pomeni katero koli trajektno povezavo med istima dvema ali več pristanišči, ki se nahajajo na ozemljih držav članic, brez pristajanja na katerih koli pristaniščih izven ozemelj držav članic, in vključuje potniški prevoz ter prevoz vozil v skladu z objavljenim voznim redom;

5. „osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije“, pomenijo:

▼B

(a) državljane Unije v smislu člena 20(1) PDEU in državljane tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije in uveljavljajo svojo pravico do prostega gibanja, za katere se uporablja Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(b) državljane tretjih držav in njihove družinske člane ne glede na njihovo državljanstvo, ki imajo v skladu s pogodbami med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani in temi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije;

6. „državljan tretje države“ pomeni katero koli osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU in ni zajeta s točko 5 tega člena;

7. „oseba, za katero je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa“ pomeni katerega koli državljana tretje države, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) v skladu z in za namene členov 24 in 26 Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

8. „mejni prehod“ pomeni kateri koli mejni prehod, ki ga pristojni organi odobrijo za prehod zunanjih meja;

9. „skupni mejni prehod“ pomeni vsak mejni prehod, ki se nahaja na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države, na katerem mejni policisti države članice in mejni policisti tretje države eden za drugim opravljajo izstopno in vstopno kontrolo v skladu s svojim nacionalnim pravom in na podlagi dvostranskega sporazuma;

10. „nadzor meje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja na meji v skladu z in za namene te uredbe zgolj kot odziv nameravanega ali dejanskega prehoda meje, ne glede na vse druge okoliščine, kot so mejna kontrola in varovanje meje;

11. „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam, vključno z njihovimi vozili in predmeti v njihovi posesti, dovoli vstop na ozemlje držav članic ali izstop iz njega;

▼M7

12. „varovanje meje“ pomeni varovanje meje med mejnimi prehodi in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, vključno s preventivnimi ukrepi, za preprečevanje ali odkrivanje nedovoljenih prehodov meje ali izognitev mejni kontroli, da bi prispevali k spremljanju razmer, za boj proti čezmejni kriminaliteti in za sprejemanje ukrepov proti osebam, ki so nezakonito prečkale mejo;

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

([2]) Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

▼B

13. „kontrola v drugi vrsti“ pomeni nadaljnjo kontrolo, ki se lahko izvede na posebni lokaciji, stran od lokacije, kjer se kontrolirajo vse osebe (prva vrsta);

14. „mejni policist“ pomeni katerega koli javnega uslužbenca, ki je v skladu z nacionalnim pravom dodeljen na mejni prehod ali ob mejo ali v neposredno bližino te meje, ki v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom opravlja naloge nadzora na meji;

15. „prevoznik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki se poklicno ukvarja s prevozom oseb;

16. „dovoljenje za prebivanje“ pomeni:

    (a) vsa dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 ([1]), in dovoljenja za prebivanje, izdana v skladu z Direktivo 2004/38/ES;

    (b) vse druge listine, ki jih izda država članica državljanom tretjih držav, ki dovoljujejo bivanje na njenem ozemlju in so bile predmet uradne obvestitve in objave v skladu s členom 39, razen:

        (i) začasnih dovoljenj, izdanih v času, ko se preučuje prva prošnja za dovoljenje za prebivanje iz točke (a) ali prošnja za azil, in

        (ii) vizumov, ki jih izdajo države članice v enotni obliki, določeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/95 ([2]);

17. „potniška ladja za križarjenja“ pomeni ladjo, ki sledi določenemu načrtu potovanja v skladu s predhodno določenim programom, ki vključuje program turističnih dejavnosti v različnih pristaniščih in ki običajno ne sprejema novih potnikov, niti ne dovoli potnikom, da bi se med potovanjem izkrcali;

18. „navtični turizem“ pomeni uporabo rekreacijskih plovil za športne ali turistične namene;

19. „obalni ribolov“ pomeni ribolov, ki se izvaja s pomočjo ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vrnejo v pristanišče na območju države članice, ne da bi pristale v pristanišču, ki se nahaja v tretji državi;

20. „delavec na morju“ pomeni osebo, ki dela na napravi na morju, ki se nahaja v teritorialnih vodah ali v območju izključnega pomorskega gospodarskega izkoriščanja držav članic, kot je opredeljeno po mednarodnem pomorskem pravu, in ki se po morju ali zraku redno vrača na ozemlje držav članic;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1).

▼B

21. „grožnja javnemu zdravju“ pomeni katero koli bolezen, ki lahko preraste v epidemijo, kakor je opredeljena v Mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, in druge nalezljive bolezni ali nalezljive parazitske bolezni, če so te predmet zaščitnih predpisov, ki se uporabljajo za državljane držav članic;

▼M3

22. „sistem vstopa/izstopa“ (SVI) pomeni sistem, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

23. „samopostrežni sistem“ pomeni avtomatiziran sistem, ki v celoti ali delno opravlja mejno kontrolo, ki se izvaja za osebe, in se lahko uporabi za predhodni vpis podatkov v SVI;

24. „elektronski prehod“ pomeni elektronsko upravljano infrastrukturo na točki dejanskega prehoda zunanje meje ali notranje meje, kjer nadzor še ni bil odpravljen;

25. „avtomatizirani sistem nadzora meje“ pomeni sistem, ki omogoča avtomatizirano prehajanje meje in je sestavljen iz samopostrežnega sistema in elektronskega prehoda;

26. „potrjevanje verodostojnosti in celovitosti podatkov na čipu“ pomeni postopek, s katerim se z uporabo certifikatov preverja, da podatki na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu) prihajajo od organa izdajatelja in da niso bili spremenjeni;

▼M7

27. „obsežne izredne razmere v javnem zdravju“ pomenijo izredne razmere v javnem zdravju, ki jih na ravni Unije razglasi Komisija ob upoštevanju informacij pristojnih nacionalnih organov, kadar bi lahko imela resna čezmejna grožnja za zdravje obsežne posledice o izvajanju pravice do prostega gibanja;

28. „nujno potovanje“ pomeni potovanje osebe, ki je izvzeta iz omejitev vstopa na podlagi člena 21a(4) ali (5), v zvezi z nujno funkcijo ali potrebo, pri čemer se upoštevajo vse veljavne mednarodne obveznosti Unije in držav članic;

29. „nenujno potovanje“ pomeni potovanje, ki ni nujno potovanje;

30. „prevozna vozlišča“ pomenijo letališča, morska ali rečna pristanišča, železniške ali avtobusne postaje ter tovorne terminale.

([1]) Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic Evropske unije in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011 (UL L 327, 9.12.2017, str. 20).

▼B

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za vse osebe, ki prehajajo notranje ali zunanje meje držav članic, brez poseganja v:

(a) pravice oseb, ki imajo po pravu Unije pravico do prostega gibanja;

(b) pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, zlasti glede nevračanja.

Člen 4

Temeljne pravice

Države članice to uredbo uporabljajo popolnoma skladno z ustreznim pravom Unije, vključno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), ustreznim mednarodnim pravom, vključno s Konvencijo o statusu beguncev, sprejeto 28. julija 1951 v Ženevi (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija), obveznostmi za zagotavljanje mednarodne zaščite, zlasti načelom nevračanja, in temeljnimi pravicami. V skladu s splošnimi načeli prava Unije se odločitve v skladu s to uredbo sprejmejo za vsak primer posebej.

NASLOV II

ZUNANJE MEJE

POGLAVJE I

Prehajanje zunanjih meja in pogoji za vstop

Člen 5

Prehod zunanjih meja

1. Zunanje meje se lahko prehajajo le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom. Na mejnih prehodih, ki niso odprti 24 ur na dan, se delovni čas jasno označi.

Države članice v skladu s členom 39 uradno obvestijo Komisijo o seznamu svojih mejnih prehodov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 so lahko dovoljene naslednje izjeme od obveznosti prehoda zunanjih meja le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom:

(a) za posameznike ali skupine oseb, če obstaja posebna potreba za občasno prehajanje zunanjih meja izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa, pod pogojem, da posedujejo dovoljenja, ki jih zahteva nacionalno pravo, in da to ni v nasprotju z interesi javnega reda in notranjo varnostjo držav članic. Države članice lahko v dvostranskih sporazumih predvidijo posebne ukrepe. O splošnih izjemah, določenih v nacionalnem pravu in dvostranskih sporazumih, uradno obvestijo Komisijo v skladu s členom 39;

▼B

(b) za posameznike ali skupine oseb v nepredvidenem nujnem primeru;

(c) v skladu s posebnimi pravili iz členov 19 in 20 v povezavi s prilogama VI in VII.

3. Države članice brez poseganja v izjeme iz odstavka 2 ali njihove obveznosti mednarodne zaščite za nezakonit prehod zunanjih meja izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa uvedejo kazni v skladu s svojim nacionalnim pravom. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

▼M7

Države članice lahko v primeru, kadar veliko število migrantov poskuša nedovoljeno, množično in z uporabo sile prečkati njihove zunanje meje, sprejmejo potrebne ukrepe za ohranitev varnosti, javnega reda in miru.

4. Države članice lahko, zlasti v primeru instrumentalizacije migrantov v skladu s prvim pododstavkom člena 1(4), točka (b), prvi stavek, Uredbe (EU) 2024/1359 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), začasno zaprejo določene mejne prehode, o katerih so uradno obvestile na podlagi odstavka 1, drugi pododstavek, tega člena, ali omejijo njihov delovni čas, če to zahtevajo okoliščine.

Vsi ukrepi na podlagi prvega pododstavka tega odstavka in odstavka 3, drugi pododstavek, tega člena se izvajajo sorazmerno in ob polnem upoštevanju pravic:

(a) oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja na podlagi prava Unije;

(b) državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas na podlagi Direktive Sveta 2003/109/ES ([2]), oseb, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih instrumentov Unije ali nacionalnega prava ali ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno bivanje, ter njihovih družinskih članov in

(c) državljanov tretjih držav, ki prosijo za mednarodno zaščito.

([1]) Uredba (EU) 2024/1359 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila ter spremembi Uredbe (EU) 2021/1147 (UL L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

▼B

Člen 6

Pogoji za vstop državljanov tretjih držav

1. Za načrtovano bivanje na ozemlju držav članic, ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnem obdobju, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:

(a) posedovati morajo veljavno potno listino, ki imetniku dovoljuje prehod meje in izpolnjuje naslednji merili:

(i) veljavna je še vsaj tri mesece po načrtovanem odhodu z ozemlja države članice. V upravičenih nujnih primerih se ta zahteva lahko opusti;

(ii) izdana je bila v preteklih desetih letih;

(b) posedovati morajo veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001 ([1]), razen če imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali veljaven vizum za dolgoročno prebivanje;

(c) upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja in imajo zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bodo zagotovo sprejeti, ali bodo lahko ta sredstva zakonito pridobili;

(d) ne gre za osebe, za katere je bil v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa;

(e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti če v nacionalni zbirki podatkov držav članic na isti podlagi ni bil razpisan noben ukrep zavrnitve vstopa;

▼M3

(f) zagotovijo biometrične podatke, če je to potrebno za:

(i) oblikovanje individualne dokumentacije v SVI v skladu s členoma 16 in 17 Uredbe (EU) 2017/2226;

(ii) izvajanje mejne kontrole v skladu s členom 8(3)(a)(i) in (g)(i) te uredbe, členom 23(2) in (4) Uredbe (EU) 2017/2226 in, kadar je ustrezno, členom 18 Uredbe (ES) št. No 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

([2]) Uredba (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) (UL L 218, 13.8.2008, str. 60).

▼M3

1a. Obdobje 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni iz odstavka 1 tega člena se izračuna kot eno samo obdobje za države članice, ki uporabljajo SVI na podlagi Uredbe (EU) 2017/2226. To obdobje se izračuna ločeno za vsako državo članico, ki ne uporablja SVI.

▼B

2. Za namene izvajanja odstavka 1 se dan vstopa šteje kot prvi dan bivanja na ozemlju držav članic, dan izstopa pa se šteje kot zadnji dan bivanja na ozemlju držav članic. Pri izračunu obdobja bivanja na ozemlju držav članic se ne upoštevajo obdobja bivanja, dovoljena na podlagi dovoljenja za prebivanje ali vizuma za daljše bivanje.

3. Priloga I vsebuje nedokončen seznam dokazil, ki jih mejni policist lahko zahteva od državljana tretje države, da preveri izpolnjevanje pogojev iz odstavka 1(c).

4. Sredstva za preživljanje se ocenijo v skladu s trajanjem in namenom bivanja ter ob upoštevanju povprečnih cen za prehrano in namestitev v državi članici ali državah članicah, kar se določi v znesku potrebnih sredstev za nastanitev, pomnoženem s številom dni bivanja.

O referenčnih zneskih, ki jih določijo države članice, se uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 39.

Preverjanje zadostnih sredstev za preživljanje lahko temelji na gotovini, potovalnih čekih in kreditnih karticah, ki jih ima državljan tretje države. Tudi garantne izjave, kadar so predvidene z nacionalnim pravom, in garantna pisma gostiteljev, kakor je opredeljeno z nacionalnim pravom, v primeru, da državljan tretje države prebiva pri gostitelju, lahko služijo kot dokazilo zadostnih sredstev za preživljanje.

5. Z odstopanjem od odstavka 1:

(a) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev iz odstavka 1, imajo pa dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, se dovoli vstop na ozemlje drugih držav članic za namene tranzita, zato da lahko vstopijo na ozemlje države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov države članice, katere zunanje meje želijo prestopiti, in razpisani ukrep spremljajo navodila za zavrnitev vstopa ali tranzita;

(b) državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, razen iz točke (b), in so prišli na mejo, se lahko dovoli vstop na ozemlje držav članic, če je vizum izdan na meji v skladu s členoma 35 in 36 Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

([1]) Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

▼B

Države članice v skladu s členom 46 Uredbe (ES) št. 810/2009 in Prilogo XII k tej uredbi zbirajo statistične podatke o vizumih, izdanih na meji.

Če vizuma ni mogoče nalepiti v listino, se izjemoma nalepi na poseben list, vstavljen v listino. V tem primeru se uporabi enotna oblika obrazca, na katerega se nalepi vizum, določena v Uredbi Sveta (ES) št. 333/2002 ([1]);

(c) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo enega ali več pogojev iz odstavka 1, lahko država članica dovoli vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov, na podlagi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. Kadar je bil glede takega državljana tretje države razpisan ukrep iz odstavka 1(d), država članica, ki mu je dovolila vstop na svoje ozemlje, o tem obvesti druge države članice.

▼M3

Člen 6a

Državljani tretjih držav, katerih podatki se vnesejo v SVI

1. V skladu s členi 16, 17, 19 in 20 Uredbe (EU) 2017/2226 se pri vstopu in izstopu v SVI vnesejo podatki o naslednjih kategorijah oseb:

(a) državljanov tretjih držav, ki jim je bil dovoljen vstop za kratkoročno bivanje v skladu s členom 6(1) te uredbe;

(b) državljanov tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije, za katerega se uporablja Direktiva 2004/38/ES, in nimajo dovoljenja za prebivanje na podlagi navedene direktive;

(c) državljanov tretjih držav, ki:

(i) so družinski člani državljana tretje države, ki ima na podlagi sporazuma med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter tretjo državo na drugi strani pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, in

(ii) nimajo dovoljenja za prebivanje na podlagi Direktive 2004/38/ES ali dovoljenja za prebivanje na podlagi Uredbe (ES) št. 1030/2002;

2. Podatki o državljanih tretjih držav, ki jim je bil v skladu s členom 14 te uredbe zavrnjen vstop za kratkoročno bivanje, se vnesejo v SVI v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2017/2226.

3. V SVI se ne vnesejo podatki o naslednjih kategorijah oseb:

(a) državljanih tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije, za katerega se uporablja Direktiva 2004/38/ES, in imajo dovoljenje za prebivanje v skladu z navedeno direktivo, ne glede na to, ali tega državljana Unije spremljajo oziroma se mu pridružijo;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 333/2002 z dne 18. februarja 2002 o enotni obliki obrazcev, na katere se nalepi vizum, ki ga je izdala država članica imetnikom potnih listin, ki jih država članica, katera je obrazec izdala, ne priznava (UL L 53, 23.2.2002, str. 4).

▼M3

(b) državljanih tretjih držav, ki so družinski člani državljana tretje države, ne glede na to, ali tega državljana tretje države spremljajo oziroma se mu pridružijo, kadar:

(i) ima ta državljan tretje države na podlagi sporazuma med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter tretjo državo na drugi strani pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, in

(ii) imajo ti državljani tretjih držav dovoljenje za prebivanje na podlagi Direktive 2004/38/ES ali dovoljenje za prebivanje na podlagi Uredbe (ES) št. 1030/2002;

(c) imetnikih dovoljenj za prebivanje iz točke 16 člena 2, ki niso zajeti v točkah (a) in (b) tega odstavka;

(d) imetnikih vizumov za dolgoročno bivanje;

(e) državljanih tretjih držav, ki uveljavljajo pravico do mobilnosti v skladu z Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ali Direktivo (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

(f) državljanih Andore, Monaka in San Marina ►C1 ter imetnikih potnega lista, ki ga je izdala Vatikanska mestna država oziroma Sveti sedež; ◄

(g) osebah ali kategorijah oseb, ki so izvzete iz mejne kontrole ali uživajo ugodnosti na podlagi posebnih pravil glede mejne kontrole, med katere spadajo:

(i) voditelji držav, voditelji vlad in člani nacionalnih vlad ter spremljajoči zakonci, in člani njihovih uradnih delegacij, ter vladarji in drugi visoki člani kraljeve družine, v skladu s točko 1 Priloge VII;

(ii) piloti letal in drugi člani posadke v skladu s točko 2 Priloge VII;

(iii) pomorščaki v skladu s točko 3 Priloge VII in pomorščaki, ki se nahajajo na ozemlju države članice samo ob pristanku njihove ladje in ostanejo na območju pristanišča;

(iv) čezmejni delavci v skladu s točko 5 Priloge VII;

(v) reševalne službe, policija, gasilci v nujnih primerih in mejni policisti v skladu s točko 7 Priloge VII;

([1]) Direktiva 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L 157, 27.5.2014, str. 1).

([2]) Direktiva (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušk au pair (UL L 132, 21.5.2016, str. 21).

▼M3

(vi) delavci na morju v skladu s točko 8 Priloge VII;

(vii) člani posadke in potniki na potniških ladjah za križarjenje v skladu s točkami 3.2.1, 3.2.2 in 3.2.3 Priloge VI;

(viii) osebe na krovu rekreacijskih plovil, pri katerih ni treba opraviti mejne kontrole v skladu s točkami 3.2.4, 3.2.5 in 3.2.6 Priloge VI;

(h) osebah, za katere velja odstopanje od obveznosti prehoda zunanjih meja le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom v skladu s členom 5(2);

(i) osebah, ki za prehod meje predložijo veljavno dovoljenje za obmejni promet v skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(j) članov posadke potniških in tovornih vlakov na mednarodnih progah;

(k) osebah, ki pri prehodu meje predložijo:

(i) veljaven poenostavljeni železniški tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo Sveta št. 693/2003 ([2]); ali

(ii) veljaven poenostavljeni tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo št. 693/2003, če med tranzitom potujejo z vlakom in ne izstopijo na ozemlju države članice.

▼B

POGLAVJE II

Nadzor zunanjih meja in zavrnitev vstopa

Člen 7

Izvajanje mejnih kontrol

1. Mejni policisti pri opravljanju svojih nalog v celoti upoštevajo človekovo dostojanstvo, zlasti v primerih ranljivih oseb.

Kateri koli ukrepi, ki se izvajajo pri opravljanju njihovih nalog, so sorazmerni s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo.

2. Med izvajanjem mejnih kontrol mejni policisti ne diskriminirajo oseb zaradi spola, rasnega ali narodnostnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

([1]) Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, 30.12.2006, str. 1).

([2]) Uredba sveta (ES) št. 693/2003 z dne 14. aprila 2003 o ustanovitvi posebnega Poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD), Poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) in o spremembah Skupnih konzularnih navodil in Skupnega priročnika (UL L 99, 17.4.2003, str. 8).

▼B

Člen 8

Mejna kontrola oseb

1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole mejnih policistov. Kontrola se opravlja v skladu s tem poglavjem.

Kontrola lahko zajema tudi prevozna sredstva in predmete v posesti oseb, ki prehajajo mejo. Pri izvajanju kakršnih koli preiskav se uporablja pravo zadevne države članice.

▼M2

2. Pri osebah, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, se pri vstopu in izstopu opravi naslednja kontrola:

(a) preverjanje identitete in državljanstva osebe ter verodostojnosti in veljavnosti potne listine za prestop meje, tudi s preverjanjem podatkov v ustreznih zbirkah podatkov, zlasti v:

(1) SIS;

(2) Interpolovi podatkovni zbirki o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih;

(3) nacionalnih zbirkah podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in razveljavljenih potnih listinah.

▼M3

Če potna listina vsebuje elektronski pomnilniški medij (čip), se verodostojnost in celovitost podatkov na čipu potrdi s pomočjo celotne verige veljavnih certifikatov, razen če je to tehnično nemogoče ali, v primeru potne listine, ki jo je izdala tretja država, zaradi nerazpoložljivosti veljavnih certifikatov;

▼M2

(b) preverjanje, da oseba, ki ima pravico do prostega gibanja po pravu Unije, ne predstavlja grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, tudi s preverjanjem podatkov v SIS in drugih ustreznih zbirkah podatkov Unije. To ne posega v preverjanje v nacionalnih in Interpolovih zbirkah podatkov.

V primerih dvoma glede verodostojnosti potne listine ali identitete imetnika potne listine se preveri vsaj enega od biometričnih identifikatorjev, vdelanih v potne liste in potovalne dokumente, izdane v skladu z Uredbo (ES) št. 2252/2004. Kadar je mogoče, se takšno preverjanje izvaja tudi za potne listine, ki jih navedena uredba ne zajema.

▼M3

Za osebe, katerih vstop je treba evidentirati v SVI v skladu s členom 6a te uredbe, se izvede preverjanje njihove identitete v skladu s členom 23(2) Uredbe (EU) 2017/2226 in po potrebi ugotavljanje identitete v skladu s členom 23(4) navedene uredbe.

▼M2

2a. Kadar bi preverjanje v zbirkah podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 2 nesorazmerno vplivalo na pretok prometa, se lahko država članica odloči na podlagi ocene tveganj, povezanih z javnim redom, notranjo varnostjo, javnim zdravjem ali mednarodnimi odnosi katere koli države članice, izvajati navedeno ciljno usmerjeno preverjanje na določenih mejnih prehodih.

Obseg in trajanje začasne omejitve na ciljno usmerjeno preverjanje v zbirkah podatkov ne presegata tega, kar je nujno potrebno, in se določita v skladu z oceno tveganja, ki jo je izvedla zadevna država članica. V oceni tveganja se navedejo razlogi za začasno omejitev na ciljno usmerjeno preverjanje v zbirkah podatkov in se med drugim upošteva nesorazmeren vpliv na pretok prometa ter zagotovijo statistični podatki o potnikih in incidentih, povezanih s čezmejnim kriminalom. Ocena se redno posodablja.

Za osebe, za katere se načeloma ne opravi ciljno usmerjeno preverjanje v zbirkah podatkov, je treba opraviti vsaj preverjanje za ugotovitev njihove identitete na podlagi izročitve ali predložitve potnih listin. Takšno preverjanje zajema hitro in enostavno preverjanje veljavnosti potne listine za prestop meje ter prisotnosti znakov ponarejanja, po potrebi z uporabo tehničnih naprav, v primerih dvoma glede potne listine ali kjer se nakazuje, da bi taka oseba lahko predstavljala grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom držav članic, pa mejni policist preveri zbirke podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 2.

Zadevna država članica svojo oceno tveganja in njene posodobitve nemudoma posreduje Evropski agenciji za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljeni z Uredbo (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), ter vsakih šest mesecev Komisiji in Agenciji poroča o uporabi ciljno usmerjenega preverjanja v zbirkah podatkov. Zadevna država članica se lahko odloči, da oceno tveganja ali njene dele označi za tajne.

2b. Kadar namerava država članica izvajati ciljno usmerjeno preverjanje v zbirkah podatkov v skladu z odstavkom 2a, o tem nemudoma uradno obvesti druge države članice, Agencijo in Komisijo. Zadevna država članica se lahko odloči, da uradno obvestilo ali njegove dele označi za tajne.

Kadar imajo države članice, Agencija ali Komisija pomisleke glede namere izvajati ciljno usmerjeno preverjanje v zbirkah podatkov, o teh pomislekih nemudoma uradno obvestijo zadevno državo članico. Zadevna država članica te pomisleke upošteva.

2c. Komisija do 8. aprila 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno izvajanja in posledic odstavka 2.

([1]) Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

▼M2

2d. V zvezi z zračnimi mejami se odstavka 2a in 2b uporabljata v prehodnem obdobju največ šestih mesecev od 7. aprila 2017.

V izjemnih primerih, kadar na določenem letališču obstajajo posebne infrastrukturne težave, ki zahtevajo daljše obdobje za prilagoditev, da se omogoči izvajanje sistematičnega preverjanja v zbirkah podatkov, ne da bi to nesorazmerno vplivalo na pretok prometa, se lahko za določeno letališče šestmesečno prehodno obdobje iz prvega pododstavka podaljša za največ 18 mesecev v skladu s postopkom iz tretjega pododstavka.

V ta namen država članica najpozneje tri mesece pred iztekom prehodnega obdobja iz prvega pododstavka Komisijo, Agencijo in druge države članice uradno obvesti o posebnih infrastrukturnih težavah na zadevnem letališču, predvidenih ukrepih za njihovo odpravo in potrebnem časovnem obdobju za njihovo izvedbo.

Kadar obstajajo posebne infrastrukturne težave, ki zahtevajo daljše obdobje za prilagoditev, Komisija v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila iz tretjega pododstavka in po posvetovanju z Agencijo pooblasti zadevno državo članico, da podaljša prehodno obdobje za zadevno letališče in, kjer je primerno, določi trajanje tega podaljšanja.

2e. Preverjanje v zbirkah podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 2 se lahko izvede vnaprej na podlagi podatkov o potnikih, prejetih v skladu z Direktivo Sveta 2004/82/ES ([1]) ali v skladu z drugim pravom Unije ali nacionalnim pravom.

Kadar se navedeno preverjanje izvede vnaprej na podlagi takšnih podatkov o potnikih, se vnaprej prejeti podatki preverijo na mejnem prehodu glede na podatke v potni listini. Preverijo se tudi identiteta in državljanstvo zadevne osebe ter verodostojnost in veljavnost potne listine za prestop meje.

2f. Z odstopanjem od odstavka 2 se lahko za osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije ter prečkajo notranje kopenske meje držav članic, za katere se je preverjanje v skladu z veljavnimi postopki schengenske evalvacije že uspešno zaključilo, vendar pa sklep o odpravi nadzora na njihovih notranjih mejah, v skladu z ustreznimi določbami zadevnih aktov o pristopu, še ni bil sprejet, pri izstopu izvaja kontrola iz odstavka 2 le nesistematično na podlagi ocene tveganja.

([1]) Direktiva Sveta 2004/82/ES z dne 29. aprila 2004 o dolžnosti prevoznikov, da posredujejo podatke o potnikih (UL L 261, 6.8.2004, str. 24).

▼B

3. Pri državljanih tretjih držav se pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola, kot sledi:

(a) temeljita kontrola pri vstopu obsega preverjanje pogojev, ki urejajo vstop po členu 6(1) in, kadar je primerno, listin, ki dovoljujejo prebivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti. To vključuje podroben pregled, ki obsega naslednje vidike:

▼M2

(i) preverjanje identitete in državljanstva državljana tretje države ter verodostojnosti in veljavnosti potne listine za prestop meje, tudi s preverjanjem v ustreznih zbirkah podatkov, zlasti v:

(1) SIS;

(2) Interpolovi podatkovni zbirki o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih;

(3) nacionalnih zbirkah podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in razveljavljenih potnih listinah.

▼M3

Pri potnih listih in potnih listinah, ki vsebujejo elektronski pomnilniški medij (čip), se verodostojnost in celovitost podatkov na čipu preveri pod pogojem, da so na voljo veljavni certifikati.

Kadar potna listina vsebuje podobo obraza, evidentirano na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), in če je ta podoba obraza tehnično dostopna, preverjanje vključuje preverjanje te podobe obraza z njenim elektronskim primerjanjem s podobo obraza zadevnega državljana tretje države, posneto v živo, z izjemo državljanov tretjih držav, ki imajo v SVI že evidentirano individualno dokumentacijo. Če je tehnično in pravno mogoče, se to preverjanje lahko opravi tudi s primerjanjem prstnih odtisov, odvzetih na kraju samem, s prstnimi odtisi, ki so evidentirani na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu);

▼M2

(ii) preverjanje, ali ima potna listina zahtevani vizum ali dovoljenje za prebivanje, kadar je to ustrezno;

▼M3

(iii) za osebe, katerih vstop ali zavrnitev vstopa je treba evidentirati v SVI v skladu s členom 6a te uredbe, preverjanje njihove identitete v skladu s členom 23(2) Uredbe (EU) 2017/2226 in po potrebi ugotavljanje identitete v skladu s členom 23(4) navedene uredbe;

▼M3

(iiia) za osebe, katerih vstop ali zavrnitev vstopa je treba evidentirati v SVI v skladu s členom 6a te uredbe, preverjanje, da državljan tretje države ni dosegel ali prekoračil najdaljšega trajanja dovoljenega bivanja na ozemlju držav članic, ter, za državljane tretjih držav, ki imajo vizum, izdan za enkratni ali dvakratni vstop, preverjanje, da spoštujejo največje število dovoljenih vstopov, in sicer z vpogledom v SVI v skladu s členom 23 Uredbe (EU) 2017/2226;

▼B

(iv) preverjanje v zvezi s točkami odhoda in namembnega kraja državljana tretje države in namen predvidenega bivanja ter po potrebi preverjanje ustreznih dokazil;

(v) preverjanje, ali ima državljan tretje države zadostna sredstva za preživljanje za trajanje in namen predvidenega bivanja, za vrnitev v njegovo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bo zagotovo sprejet, ali da lahko ta sredstva zakonito pridobi;

▼M2

(vi) preverjanje, da ni verjetno, da bi zadevni državljan tretje države, njegova prevozna sredstva ali predmeti, ki jih prevaža, ogrozili javni red, notranjo varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose katere koli države članice. Takšno preverjanje vključuje neposredno preverjanje podatkov in razpisanih ukrepov za osebe in po potrebi predmete v SIS in drugih ustreznih zbirkah podatkov Unije ter ukrepanje, če je potrebno, na podlagi razpisanih ukrepov. To ne posega v preverjanje v nacionalnih in Interpolovih zbirkah podatkov;

▼B

(b) če je državljan tretje države imetnik vizuma iz člena 6(1)(b), temeljita kontrola pri vstopu vključuje tudi preverjanje istovetnosti imetnika vizuma in verodostojnosti vizuma z iskanjem podatkov v vizumskem informacijskem sistemu (VIS) v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 767/2008;

▼M6

(bb) če je državljan tretje države imetnik vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje, temeljita kontrola pri vstopu vključuje preverjanje identitete imetnika vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje ter verodostojnosti in veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje s preverjanjem podatkov v VIS v skladu s členom 22g Uredbe (ES) št. 767/2008.

V okoliščinah, kadar je preverjanje identitete imetnika vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje ter verodostojnosti in veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje neuspešno ali kadar obstajajo dvomi glede identitete imetnika, verodostojnosti vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje ali potne listine, ustrezno pooblaščeno osebje navedenih pristojnih organov preveri čip listine;

▼M6

_____

▼B

(g) temeljita kontrola pri izstopu obsega:

▼M3

(i) preverjanje identitete in državljanstva državljana tretje države ter verodostojnosti in veljavnosti potne listine za prestop meje, tudi z vpogledom v podatke v ustreznih zbirkah podatkov, zlasti v:

(1) SIS;

(2) Interpolovi podatkovni zbirki o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih;

(3) nacionalnih zbirkah podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in razveljavljenih potnih listinah.

Pri potnih listih in potnih listinah, ki vsebujejo elektronski pomnilniški medij (čip), se verodostojnost in celovitost podatkov na čipu preveri pod pogojem, da so na voljo veljavni certifikati.

Kadar potna listina vsebuje podobo obraza, evidentirano na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), in če je ta podoba obraza tehnično dostopna, to preverjanje vključuje preverjanje te podobe obraza z njenim elektronskim primerjanjem s podobo obraza zadevnega državljana tretje države, posneto v živo, z izjemo državljanov tretjih držav, ki imajo v SVI že evidentirano individualno dokumentacijo. Če je tehnično in pravno mogoče, se to preverjanje lahko opravi tudi s primerjanjem prstnih odtisov, odvzetih na kraju samem, s prstnimi odtisi, ki so evidentirani na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu);

▼M2

(ii) preverjanje, da zadevni državljan tretje države ne predstavlja grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, vključno s preverjanjem v SIS in drugih ustreznih zbirkah podatkov Unije. To ne posega v preverjanje v nacionalnih in Interpolovih zbirkah podatkov;

▼M3

(iii) za osebe, katerih izstop je treba evidentirati v SVI v skladu s členom 6a te uredbe, preverjanje identitete v skladu s členom 23(2) Uredbe (EU) 2017/2226 in po potrebi ugotavljanje identitete v skladu s členom 23(4) navedene uredbe;

▼M3

(iv) za osebe, katerih izstop je treba evidentirati v SVI v skladu s členom 6a te uredbe, preverjanje, da državljan tretje države ni prekoračil najdaljšega trajanja dovoljenega bivanja na ozemlju držav članic, in sicer z vpogledom v SVI v skladu s členom 23(3) Uredbe (EU) 2017/2226;

▼B

(h) poleg kontrole iz točke (g) lahko temeljita kontrola pri izstopu obsega tudi:

(i) preverjanje, ali poseduje oseba veljaven vizum, če to zahteva Uredba (ES) št. 539/2001, razen če poseduje veljavno dovoljenje za prebivanje; takšno preverjanje lahko vključuje iskanje podatkov v VIS v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 767/2008;

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

(i) za ugotavljanje identitete katere koli osebe, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop, bivanje ali prebivanje na ozemlju držav članic, se lahko opravi vpogled v VIS v skladu s členom 20 Uredbe (ES) št. 767/2008, v SVI pa se lahko vpogleda v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2017/2226;

▼M2

(ia) preverjanje v zbirkah podatkov iz točke (a)(i) in (vi) ter točke (g) se lahko izvede vnaprej na podlagi podatkov o potnikih, prejetih v skladu z Direktivo 2004/82/ES ali drugim pravom Unije ali nacionalnim pravom.

Kadar se navedeno preverjanje izvede vnaprej na podlagi takšnih podatkov o potnikih, se vnaprej prejeti podatki preverijo na mejnem prehodu glede na podatke v potni listini. Preverijo se tudi identiteta in državljanstvo zadevne osebe ter verodostojnost in veljavnost potne listine za prestop meje;

(ib) kadar obstaja dvom glede verodostojnosti potne listine ali identitete državljana tretje države, kontrola, kadar je mogoče, vključuje preverjanje vsaj enega od biometričnih identifikatorje, vdelanih v potne listine.

▼B

4. Kadar obstajajo možnosti in če tako zaprosi državljan tretje države, se taki temeljiti pregledi opravijo v zasebnem prostoru.

▼M5

4a. Kadar pri vstopu ali izstopu preverjanje podatkov v ustreznih zbirkah podatkov, vključno z detektorjem več identitet, prek evropskega iskalnega portala, vzpostavljenim s členom 25(1) oziroma členom 6(1) Uredbe (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), privede do rumene povezave ali odkrije rdečo povezavo, mejni policist preveri podatke v skupnem odložišču podatkov o identiteti, vzpostavljenem s členom 17(1) navedene uredbe, ali v SIS oziroma v obojem, da oceni razlike v povezanih podatkih o identiteti ali podatke o potni listini. Mejni policist opravi vsa dodatna preverjanja, potrebna za odločitev o statusu in barvi povezave.

V skladu s členom 69(1) Uredbe (EU) 2019/817 se ta odstavek uporablja od začetka delovanja detektorja več identitet v skladu s členom 72(4) navedene uredbe.

▼B

5. Brez poseganja v drugi pododstavek se državljani tretjih držav, pri katerih se opravlja temeljita kontrola v drugi vrsti, poučijo o namenu in postopku take kontrole s pisnimi informacijami v jeziku, ki ga razumejo oziroma za katerega se lahko smiselno domneva, da ga razumejo, ali na drug učinkovit način.

Informacije so na voljo v vseh uradnih jezikih Unije in jeziku(-ih) države ali držav, ki mejijo na državo članico, in navajajo, da lahko državljan tretje države zaprosi za ime ali službeno identifikacijsko številko mejnih policistov, ki izvajajo temeljito kontrolo v drugi vrsti, kakor tudi ime mejnega prehoda in datum prehoda meje.

6. Kontrola oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, se opravi v skladu z Direktivo 2004/38/ES.

7. Podrobna pravila glede informacij, ki se vnesejo v evidenco, so določena v Prilogi II.

8. Kadar se uporabi člen 5(2)(a) ali (b), lahko države članice določijo tudi odstopanja od pravil iz tega člena.

▼M3

9. Državljane tretje države se obvesti o največjem številu dni dovoljenega bivanja, pri katerem se upoštevata število vstopov in trajanje bivanja, ki ga dovoljuje vizum. Te informacije zagotovi mejni policist ob mejni kontroli ali pa se zagotovijo z uporabo opreme, ki je nameščena na mejnem prehodu in ki državljanu tretje države omogoča vpogled v spletno storitev, kot je navedeno v členu 13(1) in (2) Uredbe (EU) 2017/2226.

([1]) Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L 135, 22.5.2019, str. 27).

▼M3

Člen 8a

Uporaba samopostrežnih sistemov za predhodni vpis podatkov v SVI

1. Osebe, ki morajo biti za prehod meje evidentirane v SVI v skladu s členom 6a, lahko uporabijo samopostrežne sisteme za namen predhodnega vpisa podatkov iz točke (a) odstavka 4 tega člena v SVI, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) potna listina vsebuje elektronski pomnilniški medij (čip), verodostojnost in celovitosti podatkov na čipu pa sta potrjeni s celotno verigo veljavnih certifikatov;

(b) potna listina vsebuje podobo obraza, evidentirano na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), do katerega lahko samopostrežni sistem tehnično dostopa, da se preveri identiteta imetnika potne listine s primerjavo podobe obraza, evidentirane na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), z njegovo podobo obraza, posneto v živo; če je tehnično in pravno mogoče, se to preverjanje lahko opravi tudi s primerjanjem prstnih odtisov, odvzetih na kraju samem, s prstnimi odtisi, ki so evidentirani na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu) potne listine.

2. V skladu z odstavkom 1 tega člena samopostrežni sistem preveri, ali je bila oseba predhodno evidentirana v SVI, in preveri identiteto državljana tretje države v skladu s členom 23(2) Uredbe (EU) 2017/2226.

3. V skladu s členom 23(4) Uredbe (EU) 2017/2226 samopostrežni sistem opravi ugotavljanje identitete v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2017/2226.

Poleg tega se v skladu s členom 23(4) Uredbe (EU) 2017/2226 pri ugotavljanju identitete v SVI uporabljajo naslednje določbe:

(a) če se pri državljanih tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost pri prehodu zunanjih meja, pri iskanju s podatki iz člena 18(1) Uredbe (ES) št. 767/2008 v VIS izkaže, da je oseba evidentirana v VIS, se izvede preverjanje prstnih odtisov v VIS v skladu s členom 18(6) Uredbe (ES) št. 767/2008. Če preverjanje osebe v skladu z odstavkom 2 tega člena ni bilo uspešno, se opravi dostop do podatkov iz VIS za ugotavljanje identitete v skladu s členom 20 Uredbe (ES) št. 767/2008;

(b) pri državljanih tretjih držav, ki so izvzeti iz vizumske obveznosti pri prehodu zunanjih meja in jih v SVI po ugotavljanju identitete v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2017/2226 ni mogoče najti, se opravi vpogled v VIS v skladu s členom 19a Uredbe (ES) št. 767/2008.

▼M3

4. Če podatki o osebi iz odstavka 1 tega člena niso evidentirani v SVI v skladu z odstavkoma 2 in 3:

(a) državljani tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost pri prehodu zunanjih meja, prek samopostrežnega sistema v SVI predhodno vpišejo podatke iz člena 16(1) in člena 16(2)(c) do (f) Uredbe (EU) 2017/2226, ter, če je ustrezno, podatke iz člena 16(6) navedene uredbe, državljani tretjih držav, ki so izvzeti iz vizumske obveznosti pri prehodu zunanjih meja, pa prek samopostrežnega sistema v SVI predhodno vpišejo podatke iz člena 17(1)(a), (b) in (c) in 16(2)(c) navedene uredbe ter, če je ustrezno, podatke iz člena (17)(1)(d) navedene uredbe;

(b) nato se osebo napoti k mejnemu policistu, ki:

(i) v primeru, če prek samopostrežnega terminala ni bilo mogoče zbrati vseh zahtevanih podatkov, predhodno vpiše zadevne podatke;

(ii) preveri:

— da potna listina, ki je bila uporabljena v samopostrežnem sistemu, ustreza tisti, ki jo ima oseba pred mejnim policistom,

— da podoba obraza zadevne osebe, posneta v živo, ustreza podobi obraza, pridobljeni prek samopostrežnega sistema, ter

— za osebe, ki nimajo vizuma, zahtevanega v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001, ali se prstni odtisi, odvzeti na kraju samem, zadevne osebe ujemajo s prstnimi odtisi, zbranimi prek samopostrežnega sistema;

(iii) ko je odločitev o dovolitvi ali zavrnitvi vstopa sprejeta, potrdi podatke iz točke (a) tega odstavka in vnese podatke iz členov 16(2)(a) in (b) in 18(6)(a), (b), (c) in (d) Uredbe (EU) 2017/2226 v SVI.

5. Kadar je na podlagi operacij iz odstavkov 2 in 3 razvidno, da so podatki o osebi iz odstavka 1 evidentirani v SVI, samopostrežni sistem preveri, ali je treba enega ali več podatkov iz odstavka (4)(a) posodobiti.

6. Kadar je v skladu z odstavkom 5 razvidno, da ima oseba iz odstavka 1 tega člena v SVI evidentirano individualno dokumentacijo, vendar je treba njene podatke posodobiti:

(a) ta oseba posodobi podatke v SVI, tako da jih predhodno vpiše prek samopostrežnega sistema;

▼M3

(b) se ta oseba napoti k mejnemu policistu, ki preveri pravilnost posodobitve iz točke (a) tega odstavka in ko je odločitev o dovolitvi ali zavrnitvi vstopa sprejeta, posodobi individualno dokumentacijo v skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) 2017/2226.

7. Samopostrežni sistemi delujejo pod nadzorom mejnega policista, ki je odgovoren za odkrivanje kakršne koli neprimerne, goljufive ali nepravilne uporabe samopostrežnega sistema.

Člen 8b

Uporaba samopostrežnih sistemov in elektronskih prehodov za prehajanje meje s strani oseb, ki morajo biti za prehod meje evidentirani v SVI

1. Osebam, ki morajo biti za prehod meje evidentirane v SVI v skladu s členom 6a, se lahko dovoli uporaba samopostrežnega sistema z namenom opravljanja mejne kontrole, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) potna listina vsebuje elektronski pomnilniški medij (čip), verodostojnost in celovitost podatkov na čipu pa sta potrjeni s celotno verigo veljavnih certifikatov;

(b) potna listina vsebuje podobo obraza, evidentirano na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), do katerega lahko samopostrežni sistem tehnično dostopa, da se preveri identiteta imetnika potne listine s primerjavo podobe obraza, evidentirane na čipu, z njegovo podobo obraza, posneto v živo; ter

(c) oseba je že vpisana ali predhodno vpisana v SVI.

2. Če so pogoji iz odstavka 1 tega člena izpolnjeni, se mejna kontrola pri vstopu iz člena 8(2) ter člena 8(3)(a) in (b) ter pri izstopu iz člena 8(2) in člena 8(3)(g) in (h) lahko opravi prek samopostrežnega sistema. Če se mejna kontrola pri izstopu opravi prek avtomatiziranega sistema nadzora meje, vključuje tudi kontrolo iz člena 8(3)(h).

Če se osebi dovoli dostop do nacionalnega programa za poenostavitev, ki ga vzpostavi država članica v skladu s členom 8d, se pri mejni kontroli pri vstopu, opravljeni s samopostrežnim sistemom, lahko izpusti preverjanje vidikov iz člena 8(3)(a)(iv) in (v), ko ta oseba prehaja zunanje meje te države članice ali zunanje meje druge države članice, ki je s to državo članico sklenila sporazum, na podlagi katerega je bil odobren dostop, kot je določeno v členu 8d(9).

3. Pri vstopu in izstopu so rezultati mejne kontrole, opravljene s samopostrežnim sistemom, na voljo mejnemu policistu. Ta mejni policist spremlja rezultate mejne kontrole in upoštevajoč te rezultate dovoli vstop ali izstop ali pa osebo napoti k mejnemu policistu, ki opravi nadaljnjo kontrolo.

▼M3

4. Oseba se napoti k mejnemu policistu v skladu z odstavkom 3 v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar ni izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1;

(b) kadar se pri kontroli pri vstopu ali izstopu iz odstavka 2 razkrije, da ni izpolnjen eden ali več pogojev za vstop ali izstop;

(c) kadar rezultati kontrole pri vstopu ali izstopu iz odstavka 2 vzbujajo pomisleke o identiteti osebe ali pokažejo, da se za osebo šteje, da predstavlja nevarnost notranji varnosti, javnemu redu ali mednarodnim odnosom katere koli države članice ali nevarnost javnemu zdravju;

(d) v primeru dvoma;

(e) kadar ni na voljo elektronskih prehodov.

5. Poleg primerov iz odstavka 4 lahko mejni policist, ki nadzira prehajanje meje, osebo, ki uporablja samopostrežni sistem, napoti k mejnemu policistu zaradi drugih razlogov.

6. Osebam, ki morajo biti za prehod meje evidentirane v SVI v skladu s členom 6a(1) in so za mejno kontrolo uporabile samopostrežni sistem, se lahko dovoli uporaba elektronskega prehoda. Če se uporabi elektronski prehod, se ustrezno evidentiranje evidence o vstopu/izstopu in povezovanje te evidence z zadevno individualno dokumentacijo v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2017/2226 izvedeta ob prehodu skozi elektronski prehod. Kadar je elektronski prehod fizično ločen od samopostrežnega sistema, se pri elektronskem prehodu preveri identiteta uporabnika, da se preveri, da oseba, ki uporablja elektronski prehod, ustreza osebi, ki je uporabila samopostrežni sistem. To preverjanje se izvede z uporabo najmanj enega biometričnega identifikatorja.

7. Če pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 1 tega člena, ali obeh, niso izpolnjeni, se lahko del mejne kontrole pri vstopu v skladu s členom 8(3)(a) in (b) ter del mejne kontrole pri izstopu v skladu s členom 8(3)(g) in (h) opravi prek samopostrežnega sistema. Mejni policist lahko opravi samo tista preverjanja v skladu s členom 8(3)(a) in (b) ter členom 8(3)(g) in (h), ki jih ni mogoče opraviti s samopostrežnim sistemom. Poleg tega mejni policist preveri, da potna listina, ki je bila uporabljena v samopostrežnem sistemu, ustreza tisti, ki jo ima oseba pred mejnim policistom.

8. Samopostrežni sistemi in elektronski prehodi delujejo pod nadzorom mejnega policista, ki je odgovoren za odkrivanje kakršne koli neprimerne, goljufive ali nepravilne uporabe samopostrežnega sistema, elektronskega prehoda ali obeh.

▼M3

9. Ta člen ne posega v možnost držav članic, da dovolijo uporabo samopostrežnih sistemov, elektronskih prehodov ali obojih za prehajanje meje za državljane Unije, za državljane države Evropskega združenja za prosto trgovino, ki je del Evropskega gospodarskega prostora, za državljane Švice in za državljane tretjih držav, za katere prehoda meje ni treba evidentirati v SVI.

Člen 8c

Standardi za uporabo avtomatiziranih sistemov nadzora meje

Avtomatizirani sistemi nadzora meje morajo biti, kolikor je mogoče, zasnovani tako, da jih lahko uporablja vsakdo, razen otrok, mlajših od 12 let. Poleg tega morajo biti zasnovani na način, ki v celoti spoštuje človekovo dostojanstvo, zlasti v primerih ranljivih oseb. Če se države članice odločijo za uporabo avtomatiziranega sistema nadzora meje, morajo zagotoviti navzočnost zadostnega števila osebja za pomoč pri uporabi takih sistemov.

Člen 8d

Nacionalni programi za poenostavitev

1. Vsaka država članica lahko vzpostavi prostovoljni program (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program za poenostavitev), s katerim državljanom tretjih držav ali državljanom določene tretje države, ki nimajo pravice do prostega gibanja na podlagi prava Unije, omogočijo koriščenje poenostavitev iz odstavka 2 pri prehajanju zunanje meje države članice.

2. Z odstopanjem od člena 8(3)(a) za državljane tretjih držav iz odstavka 1 tega člena, ki se jim odobri dostop do nacionalnega programa za poenostavitev, ni potrebno, da temeljita kontrola pri vstopu zajema pregled vidikov iz člena 8(3)(a)(iv) in (v), kadar taki državljani tretjih držav prehajajo zunanjo mejo države članice.

3. Država članica opravi predhodno varnostno preverjanje državljanov tretjih držav, ki se prijavijo v nacionalni program za poenostavitev, da se preveri predvsem, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4.

Te državljane tretjih držav predhodno varnostno preverijo mejni policisti, organi, pristojni za izdajo vizumov, kot so opredeljeni v točki 3 člena 4 Uredbe (EGS) št. 767/2008, ali organi, pristojni za priseljevanje, kot so opredeljeni v točki (4) člena 3(1) Uredbe (EU) 2017/2226.

4. Organi iz odstavka 3 odobrijo dostop do nacionalnega programa za poenostavitev le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) prosilec izpolnjuje pogoje za vstop, določene v členu 6(1);

(b) prosilčeva potna listina in, kjer je ustrezno, vizum, vizum za dolgoročno bivanje ali dovoljenje za prebivanje, so veljavni in niso lažni, prenarejeni ali ponarejeni;

▼M3

(c) prosilec dokaže potrebo po pogostem ali rednem potovanju ali utemelji svoje razloge za takšno potovanje;

(d) prosilec dokaže svojo integriteto in zanesljivost in zlasti, kadar je ustrezno, da so bili predhodni vizum ali vizumi z omejeno ozemeljsko veljavnostjo uporabljeni zakonito, svoj ekonomski položaj v matični državi in pristno namero, da ozemlje držav članic zapusti pred koncem obdobja dovoljenega bivanja. V skladu s členom 25 Uredbe (EU) 2017/2226 imajo organi iz odstavka 3 tega člena dostop do SVI za preverjanje, da prosilec pred tem ni prekoračil najdaljšega trajanja dovoljenega bivanja na ozemlju držav članic;

(e) prosilec utemelji namen in okoliščine načrtovanega bivanja;

(f) prosilec ima zadostna sredstva za preživljanje tako v času načrtovanega bivanja, kakor tudi za vrnitev v matično državo ali državo prebivališča, ali pa je navedena sredstva zmožen zakonito pridobiti;

(g) opravljen je bilo vpogled v SIS.

5. Prvi dostop do nacionalnega programa za poenostavitev se odobri za največ eno leto. Dostop se lahko podaljša za največ nadaljnjih 5 let ali do izteka veljavnosti potne listine ali katerega koli izdanega vizuma za večkratni vstop, vizuma za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, odvisno od tega, katero je krajše.

V primeru podaljšanja države članica vsako leto ponovno oceni položaj vsakega državljana tretje države, ki mu je odobren dostop do nacionalnega programa za poenostavitev, da se zagotovi, da na podlagi posodobljenih informacij zadevni državljan tretje države še vedno izpolnjuje pogoje iz odstavka 4. Ta ponovna ocena se lahko izvede v okviru izvajanja mejne kontrole.

6. Pri temeljiti kontroli pri vstopu v skladu s členom 8(3)(a) in (b) ter temeljiti kontroli pri izstopu v skladu s členom 8(3)(g) se izvede tudi preverjanje, da ima državljan tretje države veljaven dostop do nacionalnega programa za poenostavitev.

Mejni policisti lahko izvedejo preverjanje državljana tretje države, ki je upravičenec do nacionalnega programa za poenostavitev, pri vstopu v skladu s členom 8(3)(a) in (b) ter pri izstopu v skladu s členom 8(3)(g) tudi brez elektronske primerjave biometričnih podatkov, vendar pa s primerjavo podobe obraza, evidentirane na elektronskem pomnilniškem mediju (čipu), ter podobe obraza iz individualne dokumentacije državljana tretje države v SVI, z obrazom tega državljana tretje države. Celotno preverjanje se izvaja naključno in na podlagi analize tveganja.

7. Organi iz odstavka 3 državljanu tretje države takoj prekličejo odobreni dostop do nacionalnega programa za poenostavitev, če postane očitno, da pogoji za odobritev dostopa do tega programa niso bili izpolnjeni ali niso več izpolnjeni.

▼M3

8. Pri preverjanju v skladu z odstavkom 3, ali prosilec izpolnjuje pogoje iz odstavka 4, se posebna pozornost posveti oceni, ali prosilec predstavlja tveganje za nezakonito priseljevanje ali tveganje za varnost katere koli od držav članic in ali namerava zapustiti ozemlje držav članic v času dovoljenega bivanja.

Sredstva za preživljanje se preverijo glede na trajanje in namen predvidenega bivanja ali bivanj ter ob upoštevanju povprečnih cen prehrane in nočitev v nizkocenovnih namestitvah v zadevnih državah članicah, pri čemer se uporabijo referenčni zneski, ki jih določijo države članice v skladu s členom 39(1)(c). Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje lahko služi tudi dokazilo o plačilu stroškov s strani sponzorja, dokazilo o zasebni nastanitvi ali oboje.

Obravnava vloge temelji zlasti na verodostojnosti in zanesljivosti predloženih dokumentov ter resničnosti in zanesljivosti vložnikovih izjav. Če ima država članica, odgovorna za obravnavo vloge, kakršne koli dvome o prosilcu, njegovih izjavah ali dokazilih, ki so bila predložena, se lahko pred sprejetjem kakršne koli odločitve o vlogi posvetuje z drugimi državami članicami.

9. Dve ali več držav članic, ki so vzpostavile svoj nacionalni program za poenostavitev v skladu s tem členom, lahko med seboj sklenejo sporazum, da bi upravičencem do svojih nacionalnih programov za poenostavitev zagotovile možnost koriščenja poenostavitev, priznanih z drugimi nacionalnimi programi za poenostavitev. Izvod sporazuma se pošlje Komisiji v roku enega meseca od njegove sklenitve.

10. Države članice pri vzpostavitvi nacionalnega programa za poenostavitev zagotovijo, da njihov sistem, prek katerega program deluje, izpolnjuje standarde za varovanje podatkov iz člena 43 Uredbe (EU) 2017/2226. Države članice izvedejo ustrezno oceno tveganja za varovanje informacij, v vseh fazah postopka pa mora biti jasno določena odgovornost za varovanje.

11. Komisija do konca tretjega leta uporabe tega člena Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje oceno njegovega izvajanja. Na podlagi te ocene lahko Evropski parlament ali Svet Komisijo pozove, naj predlaga vzpostavitev programa Unije za redne in predhodno varnostno preverjene potnike, ki so državljani tretjih držav.

▼B

Člen 9

Delna opustitev mejne kontrole

1. Mejna kontrola na zunanjih mejah se lahko zaradi izjemnih in nepredvidljivih okoliščin delno opusti. Takšne izjemne in nepredvidljive okoliščine nastopijo, kadar nepredvideni dogodki privedejo do tako gostega prometa, da je čakalna doba na mejnem prehodu predolga, pri čemer so bila uporabljena že vsa kadrovska in organizacijska sredstva.

▼B

2. Kadar se mejna kontrola delno opusti v skladu z odstavkom 1, ima mejna kontrola pri vstopu načeloma prednost pred mejno kontrolo pri izstopu.

Odločitev o delni opustitvi mejne kontrole sprejme poveljujoči mejni policist na mejnem prehodu.

Taka delna opustitev mejne kontrole je začasna, prilagojena okoliščinam, ki jo opravičujejo, in se uvaja postopoma.

▼M3

3. Tudi v primeru delne opustitve mejne kontrole mejni policist vnese podatke v SVI v skladu s členom 6a. Kadar podatkov ni mogoče vnesti elektronsko, se vnesejo ročno.

3a. Kadar je nemogoče vnesti podatke v centralni sistem SVI ali v primeru izpada delovanja centralnega sistema SVI, se uporabljajo vse naslednje določbe:

(i) z odstopanjem od člena 6a te uredbe se podatki iz členov 16 do 20 Uredbe (EU) 2017/2226 začasno shranijo v nacionalni enotni vmesnik, kot je opredeljen v členu 7 navedene uredbe. Kadar to ni mogoče, se podatki začasno shranijo lokalno v elektronski obliki. V obeh primerih se podatki v centralni sistem SVI vnesejo, takoj ko to ni več tehnično nemogoče oziroma po odpravi izpada delovanja. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe in vzpostavijo potrebno infrastrukturo, opremo in vire za zagotovitev, da se lahko taka začasna lokalna hramba izvede kadar koli in za kateri koli njihov mejni prehod;

Brez poseganja v obveznost izvajanja mejne kontrole v skladu s to uredbo, v izjemnih razmerah, ko je tehnično nemogoče vnesti podatke v centralni sistem SVI in nacionalni enotni vmesnik ter je tehnično nemogoče začasno shraniti podatke lokalno v elektronski obliki, mejni policist ročno shrani podatke o vstopu/izstopu v skladu s členi 16 do 20 Uredbe (EU) 2017/2226, razen biometričnih podatkov, ter odtisne vstopni ali izstopni žig v potno listino državljana tretje države. Navedeni podatki se vnesejo v centralni sistem SVI, takoj ko je to tehnično mogoče.

V izjemnih razmerah iz drugega pododstavka te točke države članice v skladu s členom 21(2) Uredbe (EU) 2017/2226 obvestijo Komisijo o žigosanju potovalnih dokumentov.

(ii) z odstopanjem od členov 8(3)(a)(iii) in (g)(iv) te uredbe se za državljane tretjih držav, ki imajo vizum iz člena 6(1)(b), kadar je to tehnično mogoče, preverjanje identitete imetnika vizuma opravi z vpogledom neposredno v VIS v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 767/2008.

▼B

4. Vsaka država članica enkrat letno Evropskemu parlamentu in Komisiji pošlje poročilo o uporabi tega člena.

▼B

Člen 10

Ločene steze in oznake na znakih

1. Zlasti na letaliških mejnih prehodih države članice uvedejo ločene steze, tako da se lahko v skladu s členom 8 izvaja mejna kontrola oseb. Te steze se ločijo s pomočjo znakov z oznakami, ki so določene v Prilogi III.

Države članice lahko uvedejo ločene steze na morskih in kopenskih mejnih prehodih ter na mejah med državami članicami, ki ne uporabljajo člena 22 na svojih skupnih mejah. Znaki z oznakami, ki so določene v Prilogi III, se uporabljajo, če države članice na teh mejah zagotovijo ločene steze.

Države članice zagotovijo, da so take ločene steze jasno označene, vključno tam, kjer se odstopa od pravil v zvezi z uporabo različnih stez, kakor je predvideno v odstavku 4, da se zagotovi optimalen pretok oseb, ki prestopajo mejo.

2. Osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, imajo pravico uporabiti steze, označene z znakom, prikazanim v delu A („EU, EGP, CH“) Priloge III. Uporabijo lahko tudi steze, označene z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) in delu B2 („vse potne listine“) Priloge III.

Državljani tretjih držav, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001 za prehod zunanjih meja držav članic ne potrebujejo vizuma, in državljani tretjih držav, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, lahko uporabijo steze, označene z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) Priloge III k tej uredbi. Uporabijo lahko tudi steze, označene z znakom, prikazanim v delu B2 („vse potne listine“) Priloge III k tej uredbi.

Vse ostale osebe uporabijo steze, označene z znakom, prikazanim v delu B2 („vse potne listine“) Priloge III.

Navedbe na znakih iz točk prvega, drugega in tretjega odstavka so lahko v jeziku ali jezikih, ki jih posamezne države članice štejejo za primerne.

Uvedba ločenih stez, označenih z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) Priloge III ni obvezna. Države članice se glede na praktične potrebe odločijo, ali bodo uporabile to možnost in na katerih mejnih prehodih.

3. Države članice lahko na morskih in kopenskih mejnih prehodih razdelijo promet v ločene steze za osebna vozila, tovorna vozila in avtobuse – s pomočjo znakov, prikazanih v delu C Priloge III.

Države članice lahko po potrebi prilagodijo oznake na teh znakih glede na lokalne razmere.

▼M3

3a. Kadar se države članice odločijo za uporabo elektronskih prehodov, samopostrežnih sistemov ali avtomatiziranih sistemov nadzora meje, uporabljajo znake iz dela D Priloge III za označevanje zadevnih stez.

3b. Kadar se države članice odločijo za vzpostavitev nacionalnega programa za poenostavitev v skladu s členom 8d, se lahko odločijo za uporabo posebnih stez za državljane tretjih držav, ki so upravičeni do takšnih programov. Za označevanje zadevnih stez uporabljajo znake iz dela E Priloge III.

▼B

4. Če nastane začasna neenakomerna porazdelitev prometnih tokov na določenem mejnem prehodu, lahko za obdobje, ki je potrebno za odpravo takšne neenakomerne porazdelitve, pristojni organi odstopijo od pravil glede uporabe različnih stez.

▼M3

Člen 11

Žigosanje potnih listin

1. Država članica lahko, če je tako izrecno določeno v njenem nacionalnem pravu, pri vstopu in izstopu žigosa potne listine državljanov tretjih držav, ki imajo dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, ki ga je izdala ta država članica.

2. Potna listina državljana tretje države, ki ima poenostavljeni železniški tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo (ES) 693/2003, se žigosa pri vstopu in izstopu. Pri vstopu in izstopu se žigosa tudi potna listina državljana tretje države, ki ima poenostavljeni tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo (ES) 693/2003 in ki med tranzitom potuje z vlakom ter ne izstopi na ozemlju države članice.

3. Potne listine državljanov tretjih držav, ki na podlagi nacionalnega vizuma za kratkoročno bivanje, izdanega za enkratni ali dvakratni vstop, vstopajo na ozemlje države članice ali izstopajo z ozemlja države članice, ki še ne uporablja v celoti schengenskega pravnega reda, vendar uporablja SVI, se žigosajo pri vstopu in izstopu.

4. Praktična ureditev žigosanja je določena v Prilogi IV.

Člen 12

Domneva o izpolnjevanju pogojev glede trajanja kratkoročnega bivanja

1. Ne glede na člen 12a lahko, če državljan tretje države, ki se nahaja na ozemlju ene od držav članic, nima individualne dokumentacije v SVI ali če evidenca o vstopu/izstopu tega državljana tretje države ne vsebuje datuma izstopa po izteku dovoljenega obdobja bivanja, pristojni organi lahko domnevajo, da zadevni državljan tretje države ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev glede trajanja dovoljenega bivanja na ozemlju držav članic.

▼M3

2. Domneva iz odstavka 1 tega člena se ne uporablja za državljana tretje države, ki lahko na kakršen koli način predloži verodostojen dokaz, da ima pravico do prostega gibanja po pravu Unije ali dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje. Kadar je ustrezno, se uporablja člen 35 Uredbe (EU) 2017/2226.

3. Domneva iz odstavka 1 se lahko ovrže, če državljan tretje države na kakršen koli način predloži verodostojen dokaz, da je spoštoval pogoje glede trajanja kratkoročnega bivanja, na primer vozovnico ali dokazilo o navzočnosti zunaj ozemlja držav članic ali dokazilo o datumu izteka prejšnjega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje.

V primeru, da je domneva ovržena, pristojni organi po potrebi v SVI oblikujejo individualno dokumentacijo ali pa v SVI navedejo datum in kraj, kjer je državljan tretje države prešel zunanjo mejo ene od držav članic ali notranjo mejo države članice, ki še ne uporablja v celoti schengenskega pravnega reda, vendar uporablja SVI, v skladu s členom 20 Uredbe (EU) 2017/2226.

4. Kadar domneva iz odstavka 1 ni ovržena, se državljana tretje države, ki se nahaja na ozemlju držav članic, lahko vrne v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Državljana tretje države, ki ima pravico do prostega gibanja po pravu Unije, se lahko vrne samo v skladu z Direktivo 2004/38/ES.

Člen 12a

Prehodno obdobje in prehodni ukrepi

1. Da bi pri vstopu in izstopu preverili, ali osebe, ki jim je bil dovoljen vstop za kratkoročno bivanje, v 180 dneh po začetku delovanja SVI niso presegli najdaljšega trajanja dovoljenega bivanja in, kadar je ustrezno, pri vstopu preverili, da oseba ni presegla števila vstopov, dovoljenih na podlagi vizuma za kratkoročno bivanje, izdanega za enkratni ali dvakratni vstop, mejni policisti upoštevajo bivanja na ozemlju držav članic v 180 dneh pred vstopom ali izstopom, in sicer s preverjanjem žigov v potnih listinah poleg podatkov o vstopu/izstopu, evidentiranih v SVI.

2. Kadar oseba vstopi na ozemlje držav članic pred začetkom delovanja SVI in ga zapusti po začetku delovanja SVI, se individualna dokumentacija v SVI oblikuje pri izstopu, datum tega vstopa pa se vnese v evidenco o vstopu/izstopu v skladu s členom 16(2) Uredbe (EU) 2017/2226. Uporaba tega odstavka ni omejena na obdobje 180 dni po začetku delovanja SVI, kot je navedeno v odstavku 1. V primeru razlike med datumom vstopnega žiga in podatki, evidentiranimi v SVI, se upošteva datum vstopnega žiga.

([1]) Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

▼M7

Člen 13

Varovanje meje

1. Glavni namen varovanja meje je preprečevanje ali odkrivanje nedovoljenih prehodov meje, prispevanje k ozaveščanju o razmerah, odvračanje čezmejne kriminalitete in izvedba ukrepov proti osebam, ki so prestopile mejo nezakonito. Vključuje tudi izvajanje analiz tveganja. Brez poseganja v člena 3 in 4 se oseba, ki je nezakonito prestopila mejo in nima pravice do prebivanja na ozemlju zadevne države članice, prime in zanjo veljajo postopki, ki so v skladu z Direktivo 2008/115/ES.

2. Mejni policisti uporabijo vsa potrebna sredstva, tudi stacionarne ali mobilne enote za varovanje meje. Varovanje meje se izvaja na način, ki preprečuje in odvrača osebe od tega, da bi mejo nedovoljeno prehajale med mejnimi prehodi ali se skušale izogniti kontroli na mejnih prehodih, in se izvaja ob polnem spoštovanju obveznosti iz člena 4.

3. Varovanje med mejnimi prehodi opravljajo mejni policisti, katerih število in metode se prilagodijo obstoječim ali predvidljivim tveganjem in grožnjam. Pri tem se uporabijo slike razmer, ki pomagajo pri uspešnejšem zmanjšanju števila smrtnih žrtev migrantov na zunanjih mejah, ob njih ali v njihovi bližini. Vključuje pogoste in nenadne spremembe obdobij varovanja in drugih metod ali tehnik, da učinkovito odkrije ali prepreči nedovoljene prehode meje.

4. Varovanje se izvaja s stacionarnimi ali mobilnimi enotami, ki opravljajo svoje naloge z obhodi ali zasedejo mesta, ki so znana po nezakonitih prehodih meje. Cilj takega varovanja je preprečiti nedovoljene prehode meje ali prijeti posameznike zaradi nedovoljenega prehoda zunanje meje. Varovanje se lahko izvaja tudi z uporabo tehničnih sredstev, vključno z elektronskimi sredstvi, opremo, sistemi nadzora ter po potrebi z vsemi vrstami stacionarne in mobilne infrastrukture.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 te uredbe v zvezi z dodatnimi ukrepi varovanja, vključno z razvojem skupnih minimalnih standardov za varovanje meje. Ti skupni minimalni standardi upoštevajo vrste meja, na primer kopenske, morske ali zračne meje, stopnje vpliva, dodeljene vsakemu odseku zunanje meje v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in druge ustrezne dejavnike, kot so geografske posebnosti.

▼B

Člen 14

Zavrnitev vstopa

1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 6(1), in ne spada v kategorije oseb iz člena 6(5), se zavrne vstop na ozemlja držav članic. To pa ne posega v uporabo

([1]) Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1).

▼B

posebnih določb, ki se nanašajo na pravico do azila in mednarodne zaščite ali izdaje vizuma za daljše bivanje.

2. Vstop se lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Odločitev sprejme organ, ki je za to pooblaščen v nacionalnem pravu. Učinkovati začne takoj.

Utemeljena odločitev, ki določa natančne razloge za zavrnitev, se izda v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V, ki ga izpolni organ, ki je v nacionalnem pravu pooblaščen za zavrnitev vstopa. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki s tem obrazcem potrdi prejem odločitve o zavrnitvi vstopa.

▼M3

Podatki o državljanih tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop za kratkoročno bivanje, se evidentirajo v SVI v skladu s členom 6a(2) te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) 2017/2226.

▼B

3. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnjen, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe se izvede v skladu z nacionalnim pravom. Državljanu tretje države se zagotovi tudi pisna navedba kontaktnih točk, ki omogočajo zagotovitev informacij o zastopnikih, ki so pooblaščeni za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalnim pravom.

Postopek pritožbe ne zadrži izvršitve odločitve o zavrnitvi vstopa.

▼M3

Brez poseganja v odškodnino, prisojeno v skladu z nacionalnim pravom, je zadevni državljan tretje države upravičen do popravka podatkov, vnesenih v SVI, ali popravka preklicanega vstopnega žiga ali obojega ter do popravka katerih koli preklicev ali dodatkov, ki so bili izvedeni s strani države članice, ki je zavrnila vstop, če se na podlagi pritožbe ugotovi, da je bila odločitev o zavrnitvi vstopa neutemeljena.

▼B

4. Mejni policisti zagotovijo, da državljan tretje države, kateremu je bil vstop zavrnjen, ne vstopi na ozemlje zadevne države članice.

5. Države članice zbirajo statistične podatke o številu oseb, ki jim je bil zavrnjen vstop, razlogih za zavrnitev, državljanstvu oseb, katerim je bil zavrnjen vstop, in vrsti meje (kopenska, zračna, morska), na kateri jim je bil zavrnjen vstop, ter jih vsako leto predložijo Komisiji (Eurostat) v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

6. Podrobna pravila, ki urejajo zavrnitev vstopa, so določena v delu A Priloge V.

([1]) Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

▼B

POGLAVJE III

Osebje in sredstva za nadzor meje in sodelovanje med državami članicami

Člen 15

Osebje in sredstva za nadzor meje

V skladu s členi 7 do 14 države članice za opravljanje nadzora meje na zunanjih mejah razporedijo ustrezno osebje in sredstva v zadostnem številu, in to na takšen način, da je na njihovih zunanjih mejah zagotovljena učinkovita, visoka in enotna stopnja nadzora.

Člen 16

Izvajanje nadzora

1. Nadzor meje, ki je določen v členih 7 do 14 te uredbe, izvajajo mejni policisti v skladu z določbami te uredbe in nacionalnim pravom.

Pristojnost uvedbe kazenskega postopka, ki jo uporabljajo mejni policisti pri opravljanju nadzora meje na podlagi nacionalnega prava in ki ne sodi v področje uporabe te uredbe, ostane nespremenjena.

Države članice zagotovijo, da so mejni policisti specializirani in ustrezno usposobljeni strokovnjaki, pri čemer se upoštevajo skupni osnovni učni načrti za usposabljanje mejnih policistov, ki jih določi in razvije Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: agencija), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004. Načrti usposabljanja vključujejo posebno usposabljanje za odkrivanje in obravnavanje situacij v zvezi z ranljivimi osebami, kot so mladoletniki brez spremstva in žrtve trgovine z ljudmi. Države članice s podporo agencije spodbujajo mejne policiste k učenju jezikov, potrebnih za opravljanje njihovih nalog.

2. Države članice v skladu s členom 39 uradno obvestijo Komisijo o seznamu nacionalnih služb, pristojnih za nadzor meje v skladu z nacionalnim pravom.

3. Vsaka država članica za učinkovit nadzor meje zagotovi tesno in stalno sodelovanje med svojimi nacionalnimi službami, ki so pristojne za nadzor meje.

Člen 17

Sodelovanje med državami članicami

1. Z namenom učinkovitega izvajanja nadzora meje v skladu s členi 7 do 16 si države članice medsebojno pomagajo in zagotavljajo tesno in neprekinjeno sodelovanje. Izmenjujejo si vse ustrezne informacije.

2. Operativno sodelovanje med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja usklajuje agencija.

▼B

3. Brez poseganja v pristojnosti agencije lahko države članice na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah, vključno z izmenjavo uradnikov za zvezo, kadar takšno sodelovanje dopolnjuje dejavnost agencije.

Države članice se vzdržijo vsakršne dejavnosti, ki bi lahko ogrožala delovanje agencije ali izpolnjevanje njenih ciljev.

Države članice poročajo agenciji o operativnem sodelovanju iz prvega pododstavka.

4. Države članice zagotovijo usposabljanje o pravilih nadzora meje kakor tudi o temeljnih pravicah. V zvezi s tem se upoštevajo splošna merila usposabljanja, kakor jih je oblikovala in dodatno razvila agencija.

Člen 18

Skupni nadzor

1. Države članice, ki na skupnih kopenskih mejah ne uporabljajo člena 22, lahko do dneva začetka uporabljanja navedenega člena skupaj nadzirajo te skupne meje, pri čemer se lahko oseba zaradi kontrole vstopa in izstopa zaustavi le enkrat, brez poseganja v individualno pristojnost držav članic, kakor izhaja iz členov 7 do 14.

V ta namen lahko države članice med seboj sklenejo dvostranske dogovore.

2. Države članice obvestijo Komisijo o dogovorih, sklenjenih v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE IV

Posebna pravila za mejno kontrolo

Člen 19

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja

Posebna pravila, določena v Prilogi VI, se uporabljajo za kontrole, ki se opravljajo na različnih vrstah meja in na različnih prevoznih sredstvih pri prehajanju mejnih prehodov.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 6 ter členov 8 do 14.

Člen 20

Posebna pravila za kontrolo določenih kategorij oseb

1. Posebna pravila, določena v Prilogi VII, se uporabljajo za kontrolo naslednjih kategorij oseb:

▼M3

(a) voditelji držav, voditelji vlad in člani nacionalnih vlad ter spremljajoči zakonci, in člani njihovih uradnih delegacij, ter vladarji in drugi visoki člani kraljeve družine;

▼B

(b) piloti letal in drugi člani posadke;

(c) pomorščaki;

(d) imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij;

(e) čezmejni delavci;

(f) mladoletniki;

(g) reševalne službe, policija in gasilci ter mejni policisti;

(h) delavci na morju.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 6 ter členov 8 do 14.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vzorčnih izkaznicah, ki so jih ministrstva za zunanje zadeve držav članic izdala pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter članom njihovih družin v skladu s členom 39.

POGLAVJE V

▼M7

Posebni ukrepi

▼B

Člen 21

Ukrepi na zunanjih mejah in podpora agencije

1. Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil iz člena 15 navedene uredbe, lahko Komisija ocenjevani državi članici z izvedbenim aktom priporoči, naj sprejme določene posebne ukrepe, ki lahko vključujejo enega ali oba od naslednjih ukrepov:

(a) razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(b) predložitev strateških načrtov, ki temeljijo na oceni tveganja, vključno z informacijami o razporeditvi osebja in opreme, v presojo agenciji.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

2. Komisija redno obvešča odbor, ustanovljen na podlagi člena 38(1), o napredku pri izvajanju ukrepov iz odstavka 1 tega člena in njegovem vplivu na ugotovljene pomanjkljivosti.

O tem ustrezno obvešča tudi Evropski parlament in Svet.

▼B

3. Kadar je v ocenjevalnem poročilu iz odstavka 1 ugotovljeno, da je ocenjevana država članica hudo zanemarjala svoje obveznosti in mora zato v treh mesecih poročati o izvajanju ustreznega akcijskega načrta v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter kadar Komisija po preteku trimesečnega obdobja ugotovi, da se stanje ne izboljšuje, lahko začne postopek iz člena 29 te uredbe, kadar so izpolnjeni vsi pogoji za to.

▼M7

Člen 21a

Začasne omejitve potovanj v Unijo

1. Ta člen se uporablja za obsežne izredne razmere v javnem zdravju.

2. Svet lahko na podlagi predloga Komisije sprejme izvedbeno uredbo, s katero določi začasne omejitve potovanj v države članice, ki se bodo uporabljale na zunanjih mejah.

Začasne omejitve potovanj lahko vključujejo začasne omejitve vstopa v države članice in začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov, ki se štejejo za potrebne za varovanje javnega zdravja na območju brez nadzora na notranjih mejah. Te začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov lahko vključujejo testiranje, karanteno in samoosamitev.

Začasne omejitve potovanj v Unijo so sorazmerne in nediskriminatorne. Kadar država članica sprejme strožje omejitve, kot so določene v izvedbenem aktu, te omejitve nimajo negativnega učinka na delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah. Začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov za osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja na podlagi prava Unije, so vedno skladne z Direktivo 2004/38/ES.

3. Omejitve vstopa ne veljajo za naslednje kategorije oseb, in sicer ne glede na namen njihovega potovanja:

(a) osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja na podlagi prava Unije;

(b) državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas na podlagi Direktive 2003/109/ES, osebe, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih instrumentov Unije ali nacionalnega prava, vključno z upravičenci do mednarodne zaščite ali osebami, ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno bivanje, ter njihovi družinski člani.

4. Kategorije oseb iz dela A Priloge XI so izvzete iz omejitev vstopa.

5. Vse kategorije oseb, navedene v delu B Priloge XI, so izvzete iz omejitev vstopa, kadar so te kategorije vključene v izvedbeno uredbo iz odstavka 2.

▼M7

6. V izvedbeni uredbi iz odstavka 2 se po potrebi:

(a) kadar to zahteva narava obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju, opredelijo kategorije oseb, ki potujejo iz nujnih razlogov, navedene v delu B Priloge XI, ki so izvzete iz omejitev vstopa;

(b) določijo vsa geografska območja ali tretje države, iz katerih lahko za potovanja veljajo omejitve ali izvzetja iz omejitev, ter določijo postopek za redni pregled razmer na takih območjih ali v državah ter uvedenih omejitev potovanj na podlagi objektivne metodologije in objektivnih meril, vključno zlasti z epidemiološkim stanjem;

(c) določijo pogoji, pod katerimi se nenujna potovanja lahko omejijo ali izvzamejo iz omejitev, vključno z dokazili, ki jih je treba predložiti v podporo izvzetju, in pogoji v zvezi s trajanjem in naravo bivanja na območjih ali v državah iz točke (b);

(d) določijo minimalne začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov, ki lahko veljajo za osebe iz odstavka 3, točki (a) in (b);

(e) z odstopanjem od odstavkov 4 in 5 določijo pogoji, pod katerimi se lahko uvedejo omejitve potovanj za osebe, ki potujejo iz nujnih razlogov.

7. Omejitve vstopa v države članice za osebe, ki potujejo iz nujnih razlogov, se uvedejo le izjemoma, za strogo omejeno časovno obdobje, dokler ni na voljo dovolj informacij o obsežnih izrednih razmerah v javnem zdravju iz odstavka 1 in dokler Svet na predlog Komisije ne določi in sprejme alternativnih omejitev iz zdravstvenih razlogov, ki so potrebne za varovanje javnega zdravja in se uporabljajo za te osebe.

▼B

NASLOV III

NOTRANJE MEJE

POGLAVJE I

Odsotnost nadzora na notranjih mejah

Člen 22

Prehod notranjih meja

Notranje meje se lahko prehajajo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo državljanstvo.

▼M7

Člen 23

Kontrola znotraj ozemlja

Odsotnost nadzora na notranjih mejah ne vpliva na:

(a) izvajanje policijskih ali drugih javnih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic na njihovem ozemlju, vključno z njihovimi območji notranjih meja v skladu z nacionalnim pravom, če izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola. Izvajanje takih pooblastil lahko po potrebi vključuje uporabo tehnologij za spremljanje in nadzor, ki se na splošno uporabljajo na ozemlju, za obravnavanje groženj javni varnosti ali javnemu redu. Izvajanje pooblastil s strani pristojnih organov se zlasti ne šteje za enakovredno izvajanju mejne kontrole, kadar ukrepi izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) cilj ukrepov ni opravljanje nadzora meje;

(ii) ukrepi temeljijo na splošnih policijskih informacijah ali, kadar je cilj zajezitev širjenja nalezljive bolezni, na informacijah o javnem zdravju in izkušnjah pristojnih organov v zvezi z morebitnimi grožnjami javni varnosti ali javnemu redu, njihov cilj pa je zlasti:

— boj proti čezmejnemu kriminalu,

— zmanjšanje nedovoljenega priseljevanja ali

— zajezitev širjenja nalezljive bolezni, ki jo je ugotovil Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni in bi lahko prerasla v epidemijo;

(iii) so ukrepi zasnovani in se izvajajo tako, da se jasno razlikujejo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah, tudi kadar se izvajajo na prometnih vozliščih ali neposredno v vozilih za prevoz potnikov in kadar temeljijo na oceni tveganja;

(b) možnost, da pristojni organi države članice ali prevozniki izvajajo varnostno kontrolo oseb v prevoznih vozliščih v skladu z nacionalnim pravom, pod pogojem, da se taka kontrola izvaja tudi pri osebah, ki potujejo znotraj države članice;

(c) možnost države članice, da s zakonom določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;

(d) možnost države članice, da z zakonom predpiše obveznost državljanov tretjih držav, da se prijavijo na njenem ozemlju, in obveznost upravljavcev objektov, ki zagotavljajo nastanitev, da zagotovijo, da državljani tretjih držav, razen spremljajočih zakoncev ali spremljajočih mladoletnikov ali članov skupin potnikov, izpolnijo in podpišejo obrazce za prijavo na podlagi določb člena 22 oziroma 45 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (v nadaljnjem besedilu: Schengenska konvencija).

▼M7

Člen 23a

Postopek za predajo oseb, prijetih na območjih notranjih meja

1. Ta člen brez poseganja v člen 22 določa postopek predaje državljana tretje države, prijetega na obmejnih območjih iz člena 23, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) državljan tretje države je prijet med kontrolami, v katere so vključeni pristojni organi obeh držav članic v okviru dvostranskega sodelovanja, kar lahko vključuje zlasti skupne policijske patrulje, če so se države članice dogovorile za uporabo takega postopka v okviru tega dvostranskega sodelovanja, ter

(b) na podlagi informacij, ki so neposredno na voljo organom, ki so osebo prijele, vključno z izjavami zadevne osebe, identifikacijskimi, potovalnimi ali drugimi dokumenti, najdenimi pri tej osebi, ali rezultati iskanja v ustreznih nacionalnih podatkovnih zbirkah in podatkovnih zbirkah Unije, obstajajo jasni znaki, da je državljan tretje države prispel neposredno iz druge države članice, in se ugotovi, da državljan tretje države nima pravice do prebivanja na ozemlju države članice, v katero je prišel.

Postopek iz odstavkov 1 in 2 se ne uporablja za prosilce, kakor so opredeljeni v členu 3, točka 13, Uredbe (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ali za upravičence do mednarodne zaščite, kakor so opredeljeni v členu 3, točka 4, Uredbe (EU) 2024/1347 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

Pri predaji državljana tretje države, za katerega država članica, ki izvede predajo, domneva, da je mladoletnik, ta država članica, ki izvede predajo, o tem obvesti državo članico prejemnico, obe državi članici pa zagotovita, da se vsi ukrepi sprejmejo v otrokovo največjo korist in v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo obeh držav članic.

2. Pristojni organi države članice lahko z odstopanjem od člena 6(1) Direktive 2008/115/ES, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 tega člena, odločijo, da bodo zadevnega državljana tretje države v skladu s postopkom iz Priloge XII nemudoma predali državi članici, iz katere je oseba prispela.

([1]) Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Uredba (EU) 2024/1347 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter spremembi Direktive Sveta 2003/109/ES in razveljavitvi Direktive 2011/95/EU (UL L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M7

3. Državljani tretjih držav, prijeti na obmejnih območjih in predani na podlagi postopka iz tega člena, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe zoper odločitev o predaji se izvede v skladu z nacionalnim pravom države članice, ki izvede predajo. Tem državljanom tretjih držav se zagotovijo učinkovita pravna sredstva v skladu s členom 47 Listine. Prav tako jim v jeziku, ki ga razumejo ali za katerega se razumno domneva, da ga razumejo, država članica, ki izvede predajo, pisno predloži informacije o kontaktnih točkah, ki lahko nudijo informacije o zastopnikih, pooblaščenih za zastopanje teh državljanov tretjih držav v njihovem imenu v skladu z nacionalnim pravom. Vložitev take pritožbe nima odložilnega učinka.

4. Kadar država članica, ki izvede predajo, uporabi postopek iz odstavka 2, mora država članica prejemnica sprejeti vse potrebne ukrepe za sprejem zadevnega državljana tretje države v skladu s postopki iz Priloge XII. V državi članici prejemnici se uporabljajo vse ustrezne določbe Direktive 2008/115/ES.

5. Države članice v svojih okvirih dvostranskega sodelovanja opredelijo praktične podrobnosti, in sicer tudi zato, da bi se praviloma izognile uporabi postopka predaje iz tega člena, zlasti na odsekih notranjih meja, na katerih je bil nadzor meje ponovno uveden ali podaljšan.

6. Postopek iz tega člena ne posega v obstoječe dvostranske sporazume ali dogovore iz člena 6(3) Direktive 2008/115/ES.

7. Države članice od 11. julija 2025 in nato vsako leto Komisiji predložijo podatke, zabeležene v skladu s točko 4, del A, Priloge XII.

▼B

Člen 24

Odprava ovir v prometu na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah

▼M7

Države članice odpravijo vse ovire za tekoč pretok prometa na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah, zlasti vse omejitve hitrosti, ki niso izključno namenjene varnosti v cestnem prometu ali potrebne za uporabo tehnologij iz člena 23, točka (a).

▼B

Hkrati pa so države članice pripravljene zagotoviti možnosti za kontrolo v primeru ponovne uvedbe nadzora notranjih meja.

▼B

POGLAVJE II

Začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah

▼M7

Člen 25

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah

1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svojih notranjih meja.

Šteje se lahko, da resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti izhaja zlasti iz:

(a) terorističnih napadov ali groženj in groženj, ki jih predstavljajo hude oblike organiziranega kriminala;

(b) obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju;

(c) izjemnih razmer, za katere je značilno nenadno obsežno nedovoljeno gibanje državljanov tretjih držav med državami članicami, kar znatno obremenjuje vse vire in zmogljivosti dobro pripravljenih pristojnih organov ter bo verjetno ogrozilo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, kot kažejo analiza informacij in vsi razpoložljivi podatki, tudi iz zadevnih agencij Unije;

(d) obsežnih ali odmevnih mednarodnih dogodkov;

2. V vseh primerih je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost ugotovljene grožnje.

Nadzor meje se lahko na podlagi členov 25a in 28 ponovno uvede ali podaljša le, kadar država članica ugotovi, da je tak ukrep potreben in sorazmeren, pri čemer upošteva merila iz člena 26(1), za podaljšanje takega nadzora pa upošteva tudi oceno tveganja iz člena 26(2). Nadzor meje se lahko ponovno uvede tudi v skladu s členom 29, pri čemer se upoštevajo merila iz člena 30.

3. Kadar ista resna grožnja še vedno obstaja, se lahko nadzor na notranjih mejah podaljša v skladu s členi 25a ali 29 oziroma, kadar je grožnja povezana z obsežnimi izrednimi razmerami v javnem zdravju, členom 28.

Šteje se, da ista resna grožnja še vedno obstaja, kadar utemeljitev, ki jo država članica predloži za podaljšanje nadzora meje, temelji na isti podlagi kot tista, ki je upravičila prvotno ponovno uvedbo nadzora meje.

▼M7

Člen 25a

Postopek za primere, pri katerih je treba ukrepati zaradi nepredvidljivih ali predvidljivih dogodkov

1. Kadar je resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici nepredvidljiva in je zaradi nje potrebno takojšnje ukrepanje, lahko država članica izjemoma takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah.

2. Ob ponovni uvedbi nadzora meje na podlagi odstavka 1 tega člena država članica uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo ter druge države članice o ponovni uvedbi nadzora meje v skladu s členom 27(1).

3. Kadar država članica nadzor na notranjih mejah na podlagi odstavka 1 ponovno uvede, nadzor meje ostane za največ en mesec. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje od tega obdobja, lahko država članica podaljša nadzor na notranjih mejah za nadaljnja obdobja, dolga do največ tri mesece.

4. Kadar je v državi članici resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti predvidljiva, država članica uradno obvesti Evropski parlament, Svet, Komisijo in druge države članice v skladu s členom 27(1) vsaj štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo nadzora meje ali takoj, ko je mogoče, kadar so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane državi članici manj kot štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo.

5. V primeru uporabe odstavka 4 tega člena in brez poseganja v odstavek 6 se lahko nadzor na notranjih mejah ponovno uvede za največ šest mesecev. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje od tega obdobja, lahko država članica nadzor na notranjih mejah večkrat podaljša za obdobja, ki trajajo največ šest mesecev. O vsakem podaljšanju se uradno obvesti Evropski parlament, Svet ter Komisijo in druge države članice v skladu s členom 27 in v rokih iz odstavka 4 tega člena. Ob upoštevanju odstavka 6 tega členanadzor na notranjih mejah traja največ dve leti.

6. Kadar država članica meni, da obstajajo pomembne izjemne razmere v zvezi z resno trajno grožnjo, ki upravičujejo nadaljnjo potrebo po nadzoru na notranjih mejah, ki presega najdaljše obdobje iz odstavka 5 tega člena, uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo in druge države članice, da namerava podaljšati nadzor na notranjih mejah za dodatno obdobje do šestih mesecev. To uradno obvestilo naredi vsaj štiri tedne pred načrtovanim podaljšanjem in ob upoštevanju mnenja, ki ga Komisija izda na podlagi člena 27a(3), vključuje oceno tveganja v skladu s členom 26(2), ki:

(a) utemeljuje nadaljnjo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti;

▼M7

(b) podpira domnevo ali ugotovitev, da so bili alternativni ukrepi za odpravo grožnje neučinkoviti v času uradnega obvestila;

(c) predstavlja blažilne ukrepe, ki bi lahko spremljali nadzor na notranjih mejah;

(d) predstavlja, kadar je to ustrezno, tudi sredstva, ukrepe, pogoje in časovnico, ki bi se lahko uporabili za odpravo nadzora na notranjih mejah.

Komisija v treh mesecih po uradnem obvestilu iz prvega pododstavka izda novo mnenje o nujnosti in sorazmernosti podaljšanja nadzora na notranjih mejah. Po prejemu tega uradnega obvestila lahko Komisija na lastno pobudo začne posvetovalni postopek v skladu s členom 27a(1) oziroma to stori na zahtevo države članice, ki jo ti ukrepi neposredno zadevajo.

Kadar se v pomembnih izjemnih razmerah nadaljnja potreba po nadzoru na notranjih mejah potrdi kot rezultat postopka iz tega odstavka in dodatno šestmesečno obdobje iz prvega pododstavka ne zadostuje za zagotovitev razpoložljivosti učinkovitih alternativnih ukrepov za obravnavanje trajne grožnje, se lahko država članica odloči za podaljšanje nadzora na notranjih mejah za nadaljnje in končno dodatno obdobje do šest mesecev v skladu z oceno tveganja iz drugega pododstavka. Kadar se država članica odloči, da bo podaljšala nadzor na notranjih mejah, Komisijo nemudoma uradno obvesti o svoji nameri. Komisija nemudoma sprejme priporočilo o združljivosti takega končnega podaljšanja s Pogodbama, zlasti z načeloma nujnosti in sorazmernosti. V tem priporočilu se po potrebi skupaj z drugimi državami članicami opredelijo tudi učinkoviti izravnalni ukrepi, ki jih je treba izvesti.

Člen 26

Merila za začasno ponovno uvedbo in podaljšanje nadzora na notranjih mejah

1. Za ugotovitev, ali je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah potrebna in sorazmerna v skladu s členom 25(2), država članica oceni zlasti:

(a) ustreznost ukrepa ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, pri čemer upošteva naravo ugotovljene resne grožnje in zlasti, ali je verjetno, da bo grožnja javnemu redu ali notranji varnosti s ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah ustrezno odpravljena, ter ali bi bilo cilje take ponovne uvedbe mogoče doseči z:

(i) uporabo alternativnih ukrepov, na primer sorazmernih kontrol, ki bi se izvajale v okviru kontrole znotraj ozemlja iz člena 23, točka (a);

(ii) uporabo postopka iz člena 23a;

(iii) drugimi oblikami policijskega sodelovanja, kakor so določene na podlagi prava Unije;

▼M7

(iv) skupnimi ukrepi glede začasnih omejitev potovanj v države članice iz člena 21a(2);

(b) verjeten vpliv takega ukrepa na:

(i) gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah in

(ii) delovanje čezmejnih regij ob upoštevanju močnih družbenih in gospodarskih vezi med njimi.

2. Kadar se nadzor na notranjih mejah izvaja šest mesecev v skladu s členom 25a(5), zadevna država članica izvede oceno tveganja, ki poleg elementov iz člena 27(2) in (3) vključuje tudi ponovno oceno meril iz odstavka 1 tega člena.

3. Kadar je nadzor na notranjih mejah ponovno uveden ali podaljšan, zadevne države članice zagotovijo, da ga spremljajo ustrezni ukrepi za ublažitev učinkov ponovne uvedbe nadzora meje za osebe in prevoz blaga, pri čemer posebno pozornost namenijo močnim družbenim in gospodarskim vezem med čezmejnimi regijami ter osebam, ki potujejo iz nujnih razlogov.

Člen 27

Uradno obvestilo o začasni ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora na notranjih mejah in ocena tveganja

1. Uradna obvestila držav članic o ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora na notranjih mejah vsebujejo naslednje informacije:

(a) razloge za ponovno uvedbo ali podaljšanje, vključno z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki resno ogrožajo njen javni red ali notranjo varnost;

(b) obseg predlagane ponovne uvedbe ali podaljšanja, s posebno navedbo dela ali delov notranjih meja, na katerih je treba ponovno uvesti ali podaljšati nadzor meje;

(c) imena odobrenih mejnih prehodov;

(d) datum in trajanje načrtovane ponovne uvedbe ali podaljšanja;

(e) oceno nujnosti in sorazmernosti iz člena 26(1) in, v primeru podaljšanja, člena 26(2);

(f) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele druge države članice.

Uradno obvestilo lahko predložita tudi dve ali več držav članic skupaj.

▼M7

Države članice uradno obvestilo predložijo po predlogi, ki jo določi Komisija na podlagi odstavka 6.

2. Kadar se nadzor meje izvaja šest mesecev v skladu s členom 25a(5), vsako naknadno uradno obvestilo o podaljšanju nadzora vključuje oceno tveganja. V oceni tveganja se predstavijo obseg in predvideni razvoj resne grožnje, zlasti kako dolgo naj bi resna grožnja trajala in kateri odseki notranjih meja bi lahko bili prizadeti, ter informacije o ukrepih za uskladitev z drugimi državami članicami, na katere nadzor na notranjih mejah vpliva ali bi lahko vplival.

3. Kadar države članice ponovno uvedejo ali podaljšajo nadzor meje zaradi razmer iz člena 25(1), točka (c), se v oceno iz odstavka 1, točka (e), tega člena vključijo tudi ocena tveganja in informacije o nenadnem obsežnem nedovoljenem gibanju, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi od ustreznih agencij Unije v skladu z njihovimi pooblastili, in analizo podatkov iz ustreznih informacijskih sistemov.

4. Zadevna država članica na zahtevo Komisije predloži vse dodatne informacije, tudi o ukrepih za uskladitev z državami članicami, ki jih zadeva načrtovano podaljšanje nadzora na notranjih mejah, ter dodatne informacije, potrebne za oceno morebitne uporabe ukrepov iz členov 23 in 23a.

5. V primerih, utemeljenih z razlogi javne varnosti se ob upoštevanju zaupnosti preiskav, ki potekajo, od držav članic ne zahteva, da predložijo vse informacije iz odstavkov 1 do 4 tega člena. Države članice, ki predložijo uradno obvestilo na podlagi odstavka 1 ali 2, lahko, kadar je potrebno in v skladu z nacionalnim pravom, sklenejo, da vse predložene informacije ali njihove dele označijo za tajne, zlasti oceno tveganja. Takšna označitev drugim državam članicam, ki jih zadeva začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah, ne preprečuje dostopa do informacij prek ustreznih in varnih kanalov. Takšna označitev ni razlog, da države članice informacij ne bi mogle dati na razpolago Evropskemu parlamentu. Posredovanje informacij in dokumentov, poslanih Evropskemu parlamentu na podlagi tega člena, ter ravnanje z njimi ne vključuje ocen tveganja iz odstavka 2 in je v skladu s pravili o pošiljanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi.

6. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim določi predlogo iz tretjega pododstavka odstavka 1 tega člena in predlogo objavi na spletu. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

▼M7

Člen 27a

Posvetovanje z državami članicami in mnenje Komisije

1. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih na podlagi člena 27(1), lahko Komisija na lastno pobudo vzpostavi posvetovalni postopek, vključno s skupnimi srečanji med državo članico, ki načrtuje ponovno uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah, in drugimi državami članicami, zlasti tistimi, ki jih ti ukrepi neposredno zadevajo, ter ustreznimi agencijami Unije, oziroma to stori na zahtevo države članice, ki jo nadzor na notranjih mejah neposredno zadeva.

Cilj posvetovanja je preučiti zlasti grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, nujnost in sorazmernost nameravane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, pri čemer se upošteva ustreznost alternativnih ukrepov in, če je bil nadzor meje ponovno uveden, njegov vpliv, ter načine za zagotovitev izvajanja medsebojnega sodelovanja med državami članicami v zvezi s ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah.

Država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah, pri odločanju o ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora na notranjih mejah in pri njegovem izvajanju v največji možni meri upošteva rezultate takšnega posvetovanja.

2. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih v zvezi s ponovno uvedbo ali podaljšanjem nadzora na notranjih mejah, mora Komisija, druge države članice pa lahko, brez poseganja v člen 72 PDEU izdati mnenje, če ima na podlagi informacij iz uradnega obvestila in, kadar je to ustrezno, ocene tveganja ali kakršnih koli dodatnih informacij pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah.

3. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih v zvezi s podaljšanjem nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 25a(4), ki vodi do nadaljevanja nadzora na notranjih mejah za skupno 12 mesecev, Komisija izda mnenje o nujnosti in sorazmernosti takega nadzora meje.

Komisija v mnenju vključi vsaj:

(a) oceno, ali sta ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah v skladu z načeloma nujnosti in sorazmernosti;

(b) oceno, ali so bili dovolj izkoriščeni alternativni ukrepi za odpravo resne grožnje;

Kadar se oceni ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah in se šteje, da upošteva načeli nujnosti in sorazmernosti, mnenje po potrebi vsebuje priporočila o izboljšanju sodelovanja med državami članicami, da se omeji učinek nadzora na notranjih mejah in prispeva k zmanjšanju trajne grožnje.

▼M7

4. Kadar se izda mnenje iz odstavka 2 ali 3, Komisija vzpostavi posvetovalni postopek v skladu z odstavkom 1 za razpravo z državami članicami o mnenju.

Člen 28

Posebni mehanizem, kadar obsežne izredne razmere v javnem zdravju ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Komisija ugotovi, da obstajajo obsežne izredne razmere v javnem zdravju, ki zadevajo več držav članic, kar ogroža splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, lahko Svetu predlaga sprejetje izvedbenega sklepa, s katerim se državam članicam dovoli ponovna uvedba nadzora meje, vključno z vsemi ustreznimi blažilnimi ukrepi, ki se uvedejo na nacionalni ravni in ravni Unije, kadar razpoložljivi ukrepi iz členov 21a in 23 ne zadostujejo za odpravo obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju. Države članice lahko od Komisije zahtevajo predložitev takega predloga Svetu.

2. Izvedbeni sklep Sveta iz odstavka 1 zajema obdobje največ šestih mesecev in se lahko, dokler trajajo obsežne izredne razmere v javnem zdravju, na predlog Komisije podaljšuje za nadaljnja obdobja največ šestih mesecev, pri čemer se upošteva pregled iz odstavka 4.

3. Kadar države članice ponovno uvedejo ali podaljšajo nadzor meje zaradi obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju iz odstavka 1, ta nadzor meje od začetka veljavnosti izvedbenega sklepa Sveta iz odstavka 1 temelji na tem sklepu.

4. Komisija redno pregleda razvoj obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju iz odstavka 1 in učinek ukrepov, sprejetih v skladu z izvedbenim sklepom Sveta iz navedenega odstavka, da bi ocenila, ali so ti ukrepi še upravičeni in, če niso, predlagala čimprejšnjo odpravo nadzora na notranjih mejah.

5. Države članice nemudoma uradno obvestijo Evropski parlament, Svet, Komisijo in druge države članice o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v skladu s sklepom iz odstavka 1.

6. Države članice lahko sprejmejo druge ukrepe iz člena 23 za omejitev obsega nadzora na notranjih mejah. Komisija te ukrepe upošteva pri pregledu iz odstavka 4 tega člena.

▼B

Člen 29

Poseben postopek v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

▼M1

1. V izjemnih okoliščinah, ko je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti pri nadzoru na zunanjih mejah, kot je določeno v členu 21 te uredbe, ali ker posamezna država članica ne ravna v skladu s sklepom Sveta iz člena 19(1) Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in kolikor te okoliščine resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah ali na delih tega območja, se lahko v skladu z odstavkom 2 tega člena za obdobje do šest mesecev ponovno uvede nadzor na notranjih mejah. To obdobje se lahko največ trikrat podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če izjemne okoliščine še vedno obstajajo.

▼B

2. V skrajnem primeru in kot ukrep za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah, kadar z vsemi drugimi ukrepi, zlasti tistimi iz člena 21(1), ni mogoče učinkovito ublažiti ugotovljene resne grožnje, lahko Svet eni ali več državam članicam priporoči, naj se odločijo ponovno uvesti nadzor na svoji celotni notranji meji ali njenih določenih delih. Priporočilo Sveta temelji na predlogu Komisije. Države članice lahko zahtevajo, da Komisija takšen predlog posreduje Svetu v priporočilo.

Svet v svojem priporočilu navede vsaj informacije iz člena 27(1)(a) do (e).

Svet lahko priporoči podaljšanje v skladu s pogoji in postopki, določenimi v tem členu.

Preden država članica v skladu s tem odstavkom ponovno uvede nadzor na svoji celotni notranji meji ali na določenih njenih delih, o tem ustrezno uradno obvesti ostale države članice ter Evropski parlament in Komisijo.

3. V primeru, da država članica ne izvede priporočila iz odstavka 2, o svojih razlogih nemudoma pisno obvesti Komisijo.

Komisija v takšnem primeru Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni razloge, ki jih je navedla zadevna država članica, in posledice za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah.

([1]) Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

▼B

4. Na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov, povezanih z razmerami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2, znane manj kot deset dni pred koncem predhodnega obdobja ponovne uvedbe nadzora, lahko Komisija sprejme vsa potrebna priporočila z izvedbenimi akti, ki se uporabljajo takoj, v skladu s postopkom iz člena 38(3). V roku 14 dni po sprejetju takšnih priporočil Komisija predloži Svetu predlog priporočila v skladu z odstavkom 2 tega člena.

5. Ta člen ne posega v ukrepe, ki jih države članice lahko sprejmejo v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na podlagi členov 25, 27 in 28.

Člen 30

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Svet kot skrajni ukrep v skladu s členom 29(2) priporoči začasno ponovno uvedbo nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, oceni tudi, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah, ter sorazmernost ukrepa glede na to grožnjo. Ta ocena temelji na podrobnih informacijah, ki jih predloži(jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e) in Komisija, in na vseh drugih pomembnih informacijah, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi na podlagi odstavka 2 tega člena. Pri pripravi takšne ocene se upošteva zlasti naslednje:

(a) razpoložljivost ukrepov tehnične ali finančne pomoči, ki bi se lahko ali so se uporabili na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, vključno s pomočjo organov, uradov ali služb Unije, kot je agencija, Evropski azilni podporni urad, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom 2009/371/PNZ, ter v kolikšni meri se bo verjetno lahko s takšnimi ukrepi ustrezno odpravilo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(b) sedanji in verjetni prihodnji učinek morebitnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v ocenjevanjih na podlagi Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter v kolikšni meri takšne resne pomanjkljivosti resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah;

([1]) Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

▼B

(c) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

2. Komisija lahko pred sprejetjem predloga priporočila Sveta v skladu s členom 29(2):

(a) pozove države članice, agencijo, Europol ali druge organe, urade ali agencije Unije, naj ji posredujejo dodatne informacije;

(b) opravi inšpekcijske obiske na kraju samem ob pomoči strokovnjakov iz držav članic ter agencije, Europola ali drugih pristojnih organov, uradov ali agencij Unije, da bi pridobila ali preverila informacije, ki so pomembne za to priporočilo.

Člen 31

Obveščanje Evropskega parlamenta in Sveta

Komisija in zadevna država članica ali zadevne države članice takoj, ko je to mogoče, obvestijo Evropski parlament in Svet o razlogih, ki bi lahko zahtevali uporabo člena 21 in členov 25 do 30.

Člen 32

Določbe, ki se uporabljajo ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

Ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah se smiselno uporabljajo ustrezne določbe naslova II.

▼M7

Člen 33

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

1. Države članice, ki so izvajale nadzor na notranjih mejah, v štirih tednih po odpravi nadzora na notranjih mejah Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predložijo poročilo o ponovni uvedbi in, kadar je to ustrezno, podaljšanju nadzora na notranjih mejah.

2. Kadar se nadzor meje podaljša v skladu s členom 25a(5), brez poseganja v odstavek 1 zadevna država članica predloži poročilo ob izteku 12 mesecev in nato čez 12 mesecev, če se nadzor meje izjemoma ohrani.

3. V poročilu se predstavi zlasti začetno in naknadno oceno nujnosti in sorazmernosti nadzora meje, izpolnjevanje meril iz člena 26, izvajanje kontrol, praktično sodelovanje s sosednjimi državami članicami, posledični vpliv na prosto gibanje oseb, zlasti v čezmejnih regijah, učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, vključno z naknadno oceno nujnosti in sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora meje.

▼M7

4. Komisija sprejme izvedbeni akt za določitev enotne oblike za to poročilo in jo objavi na spletu. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

5. Komisija lahko poda mnenje o tej naknadni oceni začasne ponovne uvedbe nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih.

6. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto poroča o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah (v nadaljnjem besedilu: poročilo o stanju schengenske ureditve). Komisija lahko ločeno razpravlja z Evropskim parlamentom in Svetom o poročilu o stanju schengenske ureditve. Poročilo vsebuje seznam vseh odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ki so bile sprejete v zadevnem letu, ter ukrepe, ki jih je sprejela Komisija v zvezi s ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah. V poročilu se posebna pozornost nameni nadzoru meje, ki se izvaja več kot 12 mesecev. Vsebuje tudi oceno nujnosti in sorazmernosti ponovne uvedbe in podaljšanja nadzora meje v obdobju, ki ga zajema to poročilo, ter informacije o trendih na območju brez nadzora na notranjih mejah v zvezi z nedovoljenim gibanjem državljanov tretjih držav ob upoštevanju razpoložljivih informacij ustreznih agencij Unije in analize podatkov iz ustreznih informacijskih sistemov.

▼B

Člen 34

Obveščanje javnosti

Komisija in zadevna država članica o odločitvi o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah usklajeno obvestita javnost ter navedeta zlasti začetek in konec trajanja takšnega ukrepa, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.

Člen 35

Zaupnost

Na zahtevo države članice druge države članice, Evropski parlament in Komisija spoštujejo zaupnost posredovanih informacij v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem nadzora meje in poročila, pripravljenega v skladu s členom 33.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

▼M7

Člen 36

Spremembe prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 v zvezi s spremembami prilog III, IV in VIII.

▼M7

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 za dopolnitev te uredbe, tako da se v del B Priloge XI dodajo kategorije oseb, ki potujejo iz nujnih razlogov.

3. Kadar je v ustrezno upravičenih primerih glede na naravo obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju to potrebno zaradi nujnih razlogov, se za delegirane akte, sprejete na podlagi odstavka 2 tega člena, uporabi postopek iz člena 37a.

▼B

Člen 37

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 13(5) in člena 36 se prenese na Komisijo za nedoločen čas.

3. Prenos pooblastila iz člena 13(5) in člena 36 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi *v Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 13(5) in člena 36, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

▼M7

Člen 37a

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti na podlagi tega člena, začnejo veljati brez odlašanja in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu se navedejo razlogi za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 37(5). V takem primeru Komisija takoj po tem, ko jo Evropski parlament ali Svet uradno obvesti o sklepu o nasprotovanju aktu, ta akt razveljavi.

▼B

Člen 38

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 39

Uradno obveščanje

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o:

(a) seznamu dovoljenj za prebivanje, pri čemer je treba razlikovati med dovoljenji v skladu s členom 2(16)(a) in dovoljenji v skladu s členom 2(16)(b) ter priložiti vzorec dovoljenj iz člena 2(16)(b). Dovoljenja za prebivanje, izdana v skladu z Direktivo 2004/38/ES, se izrecno navedejo kot taka in priložijo se vzorci tistih dovoljenj za prebivanje, ki niso bila izdana v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo (ES) št. 1030/2002;

(b) seznamu njihovih mejnih prehodov;

(c) referenčnih zneskih, zahtevanih za prehod zunanjih meja, ki jih letno določijo nacionalni organi;

(d) seznamu nacionalnih služb, pristojnih za mejni nadzor;

(e) vzorcih vzorčnih izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva;

(f) izjemah od pravil o prehodu zunanjih meja iz člena 5(2)(a);

(g) statističnih podatkih iz člena 11(3);

▼M7

(h) območjih, ki se štejejo za čezmejne regije, in o vseh ustreznih spremembah teh območij.

▼B

2. Komisija informacije, o katerih je uradno obveščena v skladu z odstavkom 1, da na voljo državam članicam in javnosti z objavo v seriji C *Uradnega lista Evropske Unije* in s katerimi koli drugimi primernimi sredstvi.

Člen 40

Maloobmejni promet

Ta uredba ne posega v pravila Unije o maloobmejnem prometu in obstoječe dvostranske sporazume o maloobmejnem prometu.

▼B

Člen 41

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kakor je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ([1]).

Člen 42

Uradno obveščanje o informacijah s strani držav članic

Države članice uradno obvestijo Komisijo o nacionalnih določbah v zvezi s členom 23(c) in (d), kaznih iz člena 5(3) in dvostranskih sporazumih, ki jih dovoljuje ta uredba. Naknadne spremembe teh določb se uradno sporočijo v petih delovnih dneh.

Informacije iz uradnega obvestila držav članic se objavijo v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

▼M3

Člen 42a

Prehodni ukrepi za države članice, ki še ne uporabljajo SVI

1. Potne listine državljanov tretjih držav, ki prehajajo meje držav članic iz člena 66(3) Uredbe (EU) 2017/2226 se sistematično žigosajo pri vstopu in izstopu.

Potne listine državljanov tretjih držav iz člena 6a(1)(b) in (c) te uredbe, ki prehajajo meje držav članic iz člena 66(3) Uredbe (EU) 2017/2226 se žigosajo pri vstopu in izstopu.

Te obveznosti žigosanja veljajo tudi, če je bila mejna kontrola delno opuščena v skladu s členom 9 te uredbe.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se žig ne odtisne v potne listine državljanov tretjih držav iz člena 6a(3)(a), (b) in (f), člena 6a(3)(g)(i), (ii), (iii) in (vii) ter člena 6a(3)(j).

3. Določbe te uredbe, ki se nanašajo na podatke o vstopu/izstopu, evidentirane v SVI in na neobstoj takih podatkov v SVI, zlasti člen 8(3)(a)(iiia) in (g)(iv), člen 8d(4)(d) in člen 12, se smiselno uporabljajo za vstopne in izstopne žige.

([1]) UL L 239, 22.9.2000, str. 73.

▼M3

4. Če je domneva o izpolnjevanju pogojev glede trajanja bivanja ovržena v skladu s členom 12(2), ima državljan tretje države, ki se nahaja na ozemlju države članice, ki še ne uporablja SVI, pravico, da se v njegovi potni listini navede datum in kraj, kjer je prešel zunanjo mejo ali notranjo meje te države članice. Državljanu tretje države se lahko izda tudi obrazec iz Priloge VIII.

5. Uporabljajo se določbe o žigosanju iz Priloge IV.

6. Države članice iz člena 66(3) Uredbe (EU) 2017/2226 žigosajo potne listine državljanov tretjih držav, ki jim je bil na meji zavrnjen vstop za kratkoročno bivanje. Žigosanje se opravi v skladu z zahtevami, določenimi v točki 1(d) dela A Priloge V.

7. Obveznost žigosanja iz odstavkov 1 do 6 se uporablja do datuma začetka delovanja SVI v zadevni državi članici.

▼M7

Člen 42b

Uradno obveščanje o čezmejnih regijah

Do 11. januarja 2025 vse države članice s skupnimi notranjimi mejami v tesnem medsebojnem sodelovanju določijo območja na svojem ozemlju, ki se štejejo za čezmejne regije, pri čemer upoštevajo močne družbene in gospodarske vezi med njimi, ter o njih uradno obvestijo Komisijo.

Države članice obvestijo Komisijo tudi o vseh pomembnih spremembah v zvezi z njimi.

▼B

Člen 43

Ocenjevalni mehanizem

1. V skladu s Pogodbama ter brez poseganja v njune določbe o postopku zaradi kršitve se izvajanje te uredbe s strani posameznih držav članic oceni s pomočjo ocenjevalnega mehanizma.

2. Pravila o ocenjevalnem mehanizmu so določena v Uredbi (EU) št. 1053/2013. V skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom države članice in Komisija, da bi se prepričale o pravilni uporabi te uredbe, skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih usklajuje Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami. V okviru tega mehanizma manjša skupina, ki jo sestavljajo predstavniki Komisije in strokovnjaki, imenovani s strani držav članic, vsako državo članico oceni najmanj vsakih pet let.

Ocenjevanja lahko sestavljajo napovedani ali nenapovedani obiski na kraju samem na zunanjih ali notranjih mejah.

Komisija je v skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom pristojna za sprejemanje večletnih in letnih ocenjevalnih programov ter ocenjevalnih poročil.

▼B

3. V primeru morebitnih pomanjkljivosti se lahko na zadevne države članice naslovi priporočila za njihovo odpravo.

Kadar so v ocenjevalnem poročilu, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah, se uporabljata člena 21 in 29 te uredbe.

4. Evropski parlament in Svet je treba obveščati v vseh fazah ocenjevanja in jima posredovati vse ustrezne dokumente v skladu s pravili, ki veljajo za tajne dokumente.

5. Evropski parlament je treba takoj in v celoti obvestiti o vsakem predlogu za spremembo ali nadomestitev pravil iz Uredbe (EU) št. 1053/2013.

Člen 44

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 562/2006 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 45

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

▼B

PRILOGA I

Dokazila za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vstop

Dokazila iz člena 6(3) lahko vključujejo naslednje:

(a) za poslovna potovanja:

(i) povabilo podjetja ali pristojnega organa k udeležbi na srečanjih, konferencah ali dogodkih, povezanih s trgovino, industrijo ali delom;

(ii) drugi dokumenti, ki izkazujejo obstoj trgovinskih ali delovnih odnosov;

(iii) vstopnice za sejme in kongrese, če se jih državljan udeleži;

(b) za potovanja v študijske namene ali druge vrste usposabljanja:

(i) potrdilo o vpisu na izobraževalno ustanovo za obiskovanje poklicnih ali teoretičnih tečajev v okviru osnovnega in nadaljnjega usposabljanja;

(ii) študentske izkaznice ali potrdila za vpisane tečaje;

(c) za turistična potovanja ali za potovanja v zasebne namene:

(i) dokazila glede nastanitve:

— povabilo gostitelja, če bo državljan bival pri njem,

— dokazilo o zagotovljeni nastanitvi ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predvideno nastanitev;

(ii) dokazila glede načrta potovanja;

— potrdilo rezervacije organiziranega potovanja ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predviden načrt potovanja;

(iii) dokazila glede vrnitve;

— povratna vozovnica ali vozovnica za krožno potovanje;

(d) za potovanja z namenom udeležbe na političnih, znanstvenih, kulturnih, športnih ali verskih dogodkih ali zaradi drugih razlogov:

povabila, vstopnice, vpisi ali programi, ki navajajo, kadar je to mogoče, ime organizacije gostiteljice in čas bivanja, ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje namen obiska.

▼B

PRILOGA II

Vnos informacij

Na vseh mejnih prehodih se vse informacije organov in katere koli druge posebno pomembne informacije vnesejo v evidenco ročno ali elektronsko. Informacije, ki se vnesejo v evidenco, zajemajo zlasti:

(a) ime mejnega policista, krajevno pristojnega za mejno kontrolo in imena drugih uslužbencev v posameznih skupinah;

(b) delno opustitev mejne osebne kontrole v skladu s členom 9;

(c) izdajanje listin na meji, ki nadomeščajo potne liste in vizume;

(d) prijete osebe in pritožbe (kazniva dejanja in prekrški);

(e) osebe, katerim je bil zavrnjen vstop v skladu s členom 14 (razlogi za zavrnitev in državljanstva);

(f) varnostne kode vstopnih in izstopnih žigov, identiteto mejnih policistov, katerim so dodeljeni žigi na kateri koli dani čas ali v kateri koli izmeni, kakor tudi informacije v zvezi z izgubljenimi in ukradenimi žigi;

(g) pritožbe oseb, ki so podvržene kontroli;

(h) druge posebno pomembne policijske ali sodne ukrepe;

(i) posebne dogodke.

▼B

PRILOGA III

Vzorci oznak, ki označujejo steze na mejnih prehodih

DEL A

([1])

([1]) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

DEL B1: „vizum ni potreben“

DEL B2: „vse potne listine“

▼B

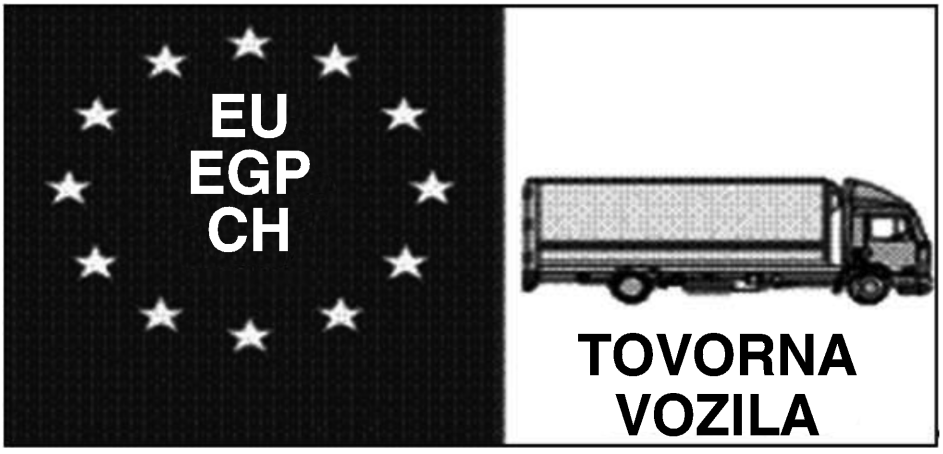
DEL C

([1])

([1])

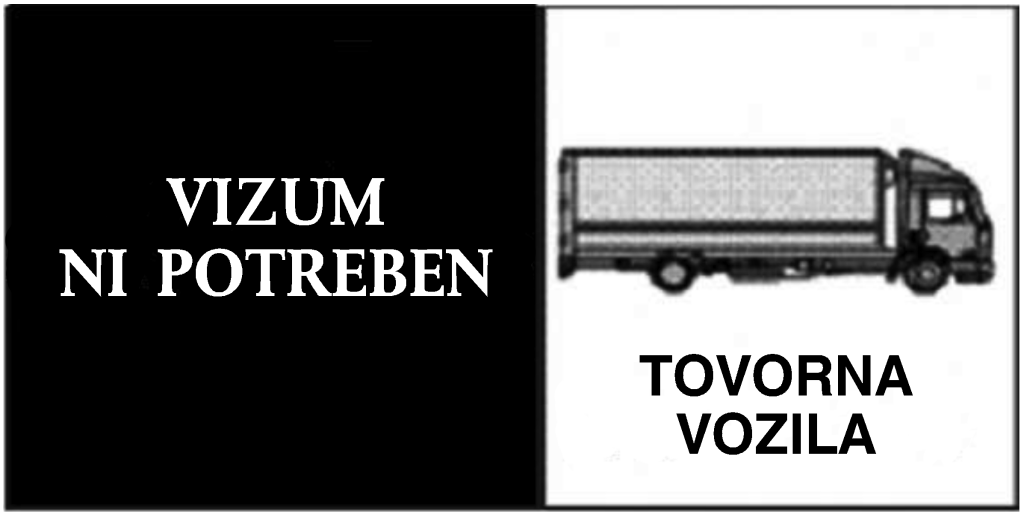
([1])

([1]) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

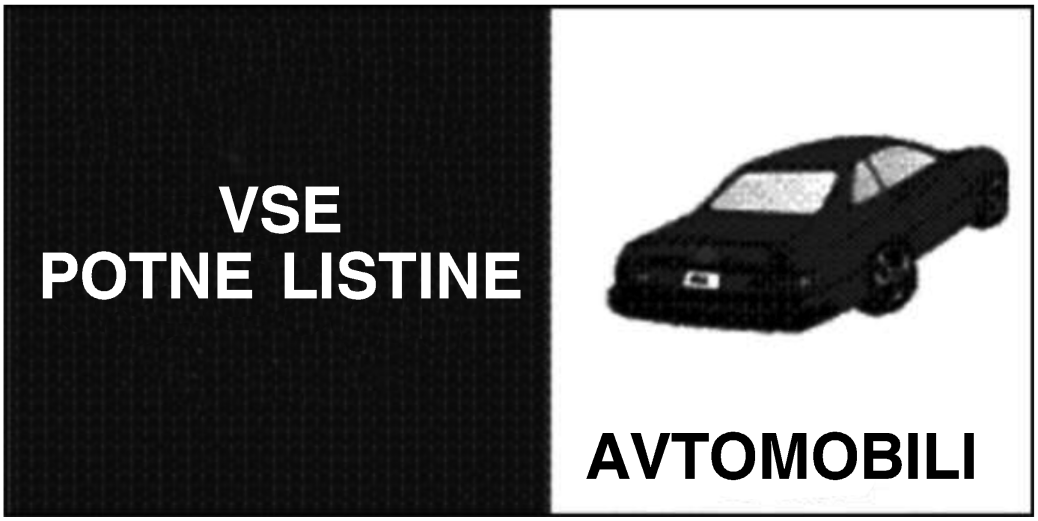
▼B

VIZUM
NI POTREBEN
AVTOMOBILI

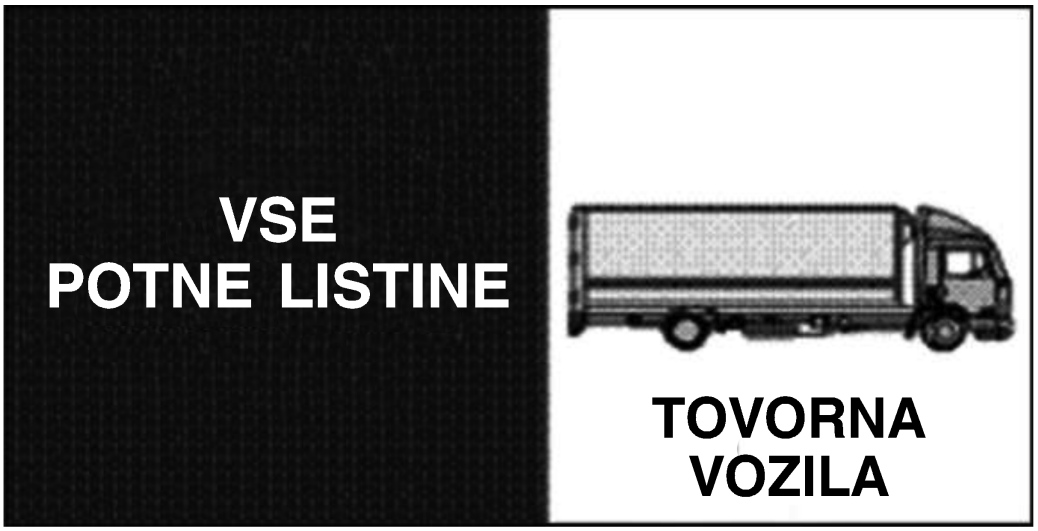

VIZUM
NI POTREBEN
AVTOBUSI

VIZUM
NI POTREBEN
TOVORNA
VOZILA

▼B

VSE
POTNE LISTINE
AVTOMOBILI

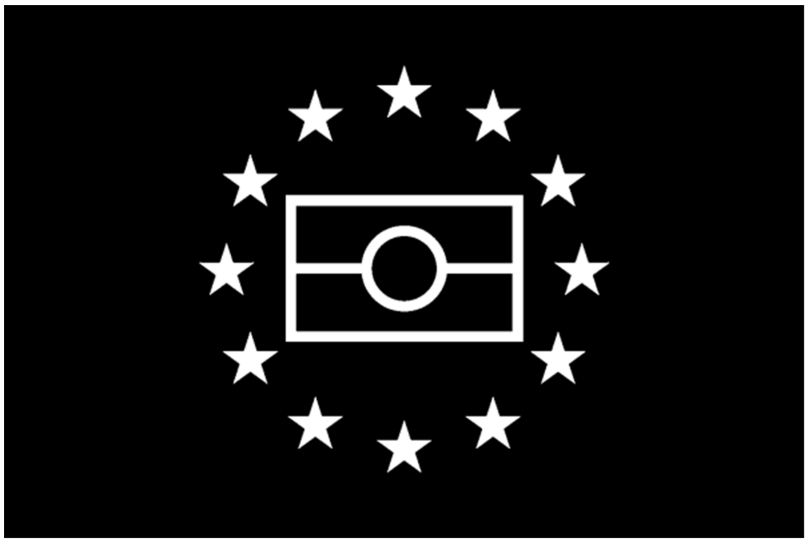

VSE
POTNE LISTINE
AVTOBUSI

VSE
POTNE LISTINE
TOVORNA
VOZILA

▼**M3**

DEL D

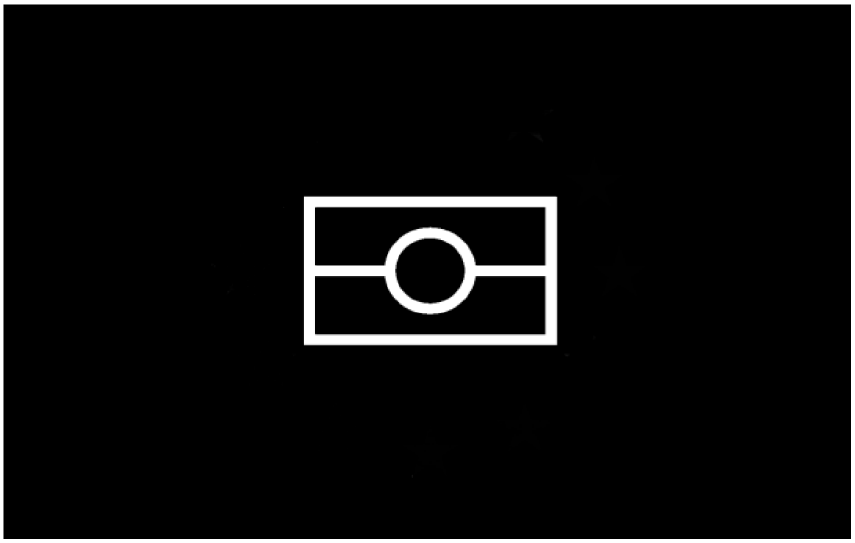
Del D1: steze z avtomatiziranim nadzorom meje za državljane EU/EGP/CH

DRŽAVLJANI
EU/EGP/CH

Zvezde se ne zahtevajo za Švico, Lihtenštajn, Norveško in Islandijo.

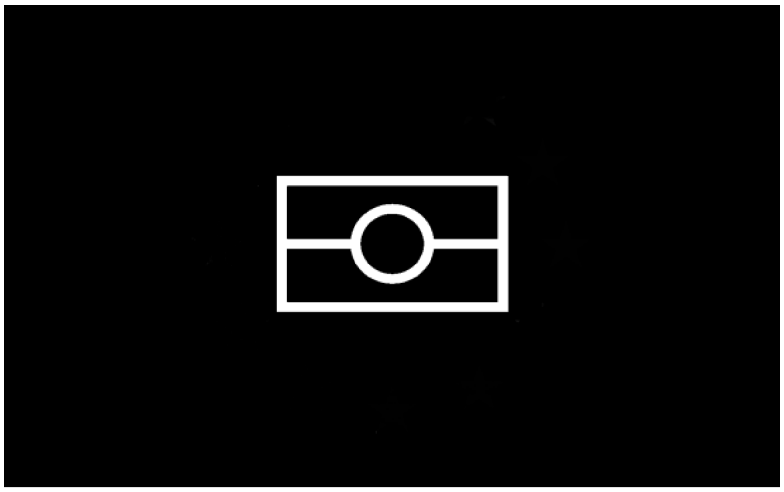
Del D2: steze z avtomatiziranim nadzorom meje za državljane tretjih držav

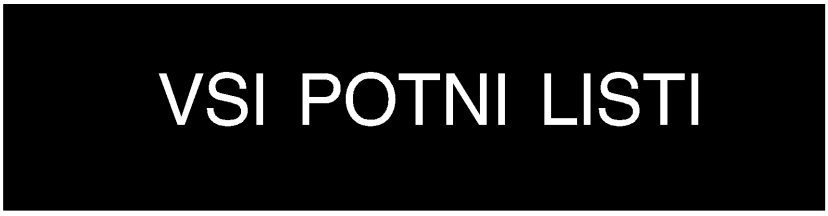

▼M3

Del D3: steze z avtomatiziranim nadzorom meje za vse potne listine

Del E: Steze za evidentirane potnike

▼B

PRILOGA IV

Žigosanje

▼M3

1. Potna listina državljana tretje države, ki ima poenostavljeni železniški tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo (ES) 693/2003, se žigosa pri vstopu in izstopu. Potna listina državljana tretje države, ki ima poenostavljeni tranzitni dokument, izdan v skladu z Uredbo (ES) 693/2003, in ki med tranzitom potuje z vlakom ter ne izstopi na ozemlju države članice, se prav tako žigosa pri vstopu in izstopu. Poleg tega lahko država članica, če je tako izrecno določeno v njenem nacionalnem pravu, v skladu s členom 11 te uredbe pri vstopu in izstopu žigosa potno listino državljana tretje države, ki ima dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, ki ga je izdala ta država članica.

   Potne listine državljana tretje države, ki na podlagi nacionalnega vizuma za kratkoročno bivanje, izdanega za enkratni ali dvakratni vstop, vstopa na ozemlje države članice ali izstopa z ozemlja države članice, ki še ne uporablja v celoti schengenskega pravnega reda, vendar uporablja SVI, se žigosajo pri vstopu in izstopu.

1a. Specifikacije teh žigov so določene v sklepih Schengenskega izvršnega odbora SCH/COM-EX (94) 16 rev in SCH/Gem-Handb (93) 15 (ZAUPNO).

▼B

2. Varnostne kode na žigih se spreminjajo v rednih časovnih obdobjih, krajših od enega meseca.

▼M3

2a. Pri vstopu in izstopu državljanov tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost in obveznost žigosanja, se žig odtisne na nasprotni strani od tiste, kjer je nalepljen vizum. Če pa se ta stran ne more uporabiti, se žig odtisne na naslednjo stran. Žig se ne sme odtisniti na strojno berljivi del.

———————

▼B

4. Države članice imenujejo nacionalne kontaktne točke, odgovorne za izmenjavo informacij o varnostnih kodah na vstopnih in izstopnih žigih na mejnih prehodih, in o tem obvestijo ostale države članice, Generalni sekretariat Sveta in Komisijo. Te kontaktne točke imajo takojšen dostop do informacij o skupnih vstopnih in izstopnih žigih, ki se uporabljajo na zunanji meji določene države članice, in zlasti do informacij o:

   (a) mejnem prehodu, za katerega je posamezen žig določen;

   (b) identiteti uradnika mejne kontrole, kateremu se ob katerem koli času dodeli posamezen žig;

   (c) varnostni kodi posameznega žiga ob vsakem času.

   Vse poizvedbe glede skupnih vstopnih in izstopnih žigov se opravijo prek zgoraj navedenih nacionalnih kontaktnih točk.

   Nacionalne kontaktne točke drugim kontaktnim točkam, Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji takoj posredujejo informacije o spremembah glede kontaktnih točk kakor tudi o izgubljenih in ukradenih žigih.

▼B

PRILOGA V

DEL A

Postopki za zavrnitev vstopa na meji

1. Pri zavrnitvi vstopa mora pristojni mejni policist:

   (a) izpolniti standardni obrazec za zavrnitev vstopa iz dela B. Državljan tretje države mora obrazec podpisati in nato dobiti kopijo podpisanega obrazca. V primeru, da državljan tretje države podpis zavrne, mejni policist njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko „opombe“;

▼M3

   (b) za državljane tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop za kratkoročno bivanje, v SVI evidentirati podatke o zavrnitvi vstopa v skladu s členom 6a(2) te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) 2017/2226;

▼B

   (c) po potrebi razveljaviti ali preklicati vizume v skladu z določbami člena 34 Uredbe (ES) št. 810/2009;

▼M3

   (d) za državljane tretjih držav, katerih zavrnitev vstopa se ne evidentira v SVI, v potni list odtisniti vstopni žig, ki ga z neizbrisnim črnilom prečrta v obliki križa, in desno od žiga, prav tako z neizbrisnim črnilom, zapisati črke, ki ustrezajo razlogom za zavrnitev vstopa, navedene v standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa iz dela B te priloge. Poleg tega mejni policist za te kategorije oseb evidentira vse zavrnitve vstopa v evidenco ali na seznam, pri čemer navede identiteto in državljanstvo zadevnega državljana tretje države, podatke o dokumentu, ki državljanu tretje države dovoljuje prehod meje, ter razlog za zavrnitev vstopa in datum zavrnitve.

   Praktična ureditev žigosanja je določena v Prilogi IV.

▼B

2. Če državljan tretje države, ki se mu zavrne vstop, na mejo prispe s prevoznikom, mora lokalno pristojni organ:

   (a) ukazati prevozniku, da prevzame odgovornost za državljana tretje države in ga brez odlašanja prepelje v tretjo državo, iz katere je bil pripeljan, v tretjo državo, ki mu je izdala listino za prehod meje, ali v katero koli drugo tretjo državo, v katero ima zagotovljen vstop, ali da najde sredstva za nadaljnji prevoz v skladu s členom 26 Schengenske konvencije in Direktive Sveta 2001/51/ES ([1]);

   (b) do nadaljnjega prevoza sprejeti ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalnim pravom in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, ki preprečujejo državljanom tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop, nezakonit vstop v državo.

3. Če obstajajo razlogi tako za zavrnitev vstopa kot za prijetje državljana tretje države, mora mejni policist obvestiti organ, pristojen za odločanje o nadaljnjih ukrepih v skladu z nacionalnim pravom.

([1]) Direktiva Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L 187, 10.7.2001, str. 45).

▼B

DEL B

Standardni obrazec za zavrnitev vstopa na meji

Ime države
Znak države (Naziv urada)
_____

_____ (1)

ZAVRNITEV VSTOPA NA MEJI

Dne _____ ob (ura) _____ na mejnem prehodu _____
Pred spodaj podpisanim _____ je navzoč/-a:
Priimek _____ Ime _____
Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol _____
Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____
Vrsta osebnega dokumenta _____ številka _____
Kraj izdaje v/na _____ dne _____
Številka vizuma _____ tip _____ izdal _____
veljaven od _____ do _____
Za obdobje _____ dni zaradi: _____

Oseba, ki prihaja iz/z _____ s/z _____ (navesti prevozno sredstvo, npr. številka leta), je obveščena, da se ji/mu ne dovoli vstop v državo, v skladu z *(navesti sklicevanje na veljavno nacionalno zakonodajo),* iz naslednjih razlogov:

☐ (A) ne poseduje veljavne potne listine ali listin

☐ (B) poseduje lažno/prenarejeno/ponarejeno potno listino

☐ (C) ne poseduje veljavnega vizuma ali dovoljenja za prebivanje

☐ (D) poseduje lažen/prenarejen/ponarejen vizum ali dovoljenje za prebivanje

☐ (E) ne poseduje ustrezne dokumentacije, ki bi potrjevala namen in pogoje bivanja

Predložene niso bile naslednje listine: _____

☐ (F) na ozemlju države članice Evropske unije v okviru 180-dnevnega obdobja biva že 90 dni

☐ (G) ne poseduje zadostnih sredstev za preživljanje glede na obdobje in obliko bivanja ali sredstev za vrnitev v matično državo ali tranzit

☐ (H) za to osebo je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa

☐ v SIS

☐ v nacionalni evidenci

☐ (I) predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom eni ali več državam članicam Evropske unije *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s takšnimi primeri zavrnitve vstopa)*.

▶ (1) ☐ (J) ni hotel/a zagotoviti biometričnih podatkov, če so bili ti zahtevani

☐ za oblikovanje individualne dokumentacije v sistemu vstopa/izstopa

☐ za izvedbo mejne kontrole. ◀

Pripombe

▶ (2) ☐ (označi mejni policist, če so podatki shranjeni v sistem vstopa/izstopa)

Zadevna oseba je obveščena, da se njeni osebni podatki in informacije o tej zavrnitvi vstopa vnesejo v sistem vstopa/izstopa v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2017/2226.

V skladu s členom 52 Uredbe (EU) 2017/2226 ima zadevna oseba pravico do pridobitve podatkov v zvezi z njo, ki so evidentirani v sistemu vstopa/izstopa, in lahko zahteva, da se podatki v zvezi z njo, ki so netočni, popravijo, podatki, ki so zabeleženi nezakonito, pa izbrišejo. ◀

Zavrnjena oseba ima možnost pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi vstopa v skladu z nacionalno zakonodajo. Zavrnjena oseba prejme en izvod tega dokumenta *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe)*.

Zavrnjena oseba	Uradnik, pristojen za kontrolo

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▶ (1) (2) M3

▼B

PRILOGA VI

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic

1. **Kopenske meje**

1.1 *Kontrola cestnega prometa*

1.1.1 Za zagotovitev učinkovite kontrole oseb, ob hkratnem zagotavljanju varnosti in pretočnosti cestnega prometa, je treba gibanje na mejnih prehodih uravnavati na primeren način. Po potrebi lahko države članice sklenejo dvostranske sporazume za preusmeritev in zaustavitev prometa. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 42.

1.1.2 Na kopenskih mejah lahko države članice, kadar presodijo, da je to primerno, in okoliščine to omogočajo, na določenih mejnih prehodih uredijo ločene steze, v skladu s členom 10.

Ločene steze lahko pristojni organ države članice kadar koli odpravi v izrednih razmerah in kadar tako zahtevajo prometni in infrastrukturni pogoji.

Države članice lahko sodelujejo s sosednjimi državami glede uvedbe posebnih ločenih stez na zunanjih mejnih prehodih.

1.1.3 Velja splošno pravilo, da lahko osebe, ki potujejo v vozilih, med kontrolo ostanejo v njih. V primeru pa, da tako zahtevajo okoliščine, se te osebe lahko pozove, da iz svojih vozil izstopijo. Če okoliščine dopuščajo, se te osebe temeljito kontrolira na krajih, ki so določeni v ta namen. Kadar je to mogoče, kontrolo zaradi varnosti osebja opravljata po dva uradnika mejne policije.

1.1.4 Skupni mejni prehodi

1.1.4.1 Države članice lahko s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali ohranijo dvostranske sporazume o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov, na katerih mejni policisti države članice in mejni policisti tretje države na ozemlju druge pogodbenice opravljajo izstopno in vstopno kontrolo eden za drugim v skladu s svojim nacionalnim pravom. Skupni mejni prehodi se lahko nahajajo bodisi na ozemlju države članice bodisi na ozemlju tretje države.

1.1.4.2 Skupni mejni prehodi na ozemlju države članice: dvostranski sporazumi o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov na ozemlju države članice vsebujejo pooblastilo za mejne policiste tretje države za opravljanje njihovih nalog v državi članici ob upoštevanju naslednjih načel:

(a) mednarodna zaščita: državljan tretje države, ki na ozemlju države članice zaprosi za mednarodno zaščito, dobi dostop do ustreznih postopkov države članice v skladu s pravnim redom Unije o azilu;

▼B

(b) prijetje osebe ali zaseg premoženja: če mejni policisti tretje države ugotovijo dejstva, ki utemeljujejo prijetje ali zaščito osebe ali zaseg premoženja, o teh dejstvih obvestijo organe države članice, ki zagotovijo ustrezno ukrepanje v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom ne glede na državljanstvo zadevne osebe;

(c) osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije in vstopajo na ozemlje Unije: mejni policisti tretje države osebam, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, ne smejo preprečiti vstopa na ozemlje Unije. Če obstajajo razlogi, ki utemeljujejo zavrnitev izstopa iz zadevne tretje države, mejni policisti tretje države o teh razlogih obvestijo organe države članice, ki zagotovijo ustrezno ukrepanje v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom.

1.1.4.3 Skupni mejni prehodi na ozemlju tretje države: dvostranski sporazumi o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov na ozemlju tretje države vsebujejo pooblastilo za mejne policiste države članice za opravljanje njihovih nalog v tretji državi. V tej uredbi šteje, da je vsaka kontrola, ki jo opravijo mejni policisti države članice na skupnem mejnem prehodu na ozemlju tretje države, opravljena na ozemlju zadevne države članice. Mejni policisti države članice naloge opravljajo v skladu s to uredbo in ob upoštevanju naslednjih načel:

(a) mednarodna zaščita: državljan tretje države, ki je prestal izstopno kontrolo mejnih policistov tretje države in je nato mejne policiste države članice na ozemlju tretje države zaprosil za mednarodno zaščito, dobi dostop do ustreznih postopkov države članice v skladu s pravnim redom Unije o azilu. Organi tretje države dovolijo transfer zadevne osebe na ozemlje države članice;

(b) prijetje osebe ali zaseg premoženja: če mejni policisti države članice ugotovijo dejstva, ki utemeljujejo prijetje ali zaščito osebe ali zaseg premoženja, ukrepajo v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom. Organi tretje države dovolijo transfer zadevne osebe ali predmeta na ozemlje države članice;

(c) dostop do sistemov IT: mejni policisti države članice morajo biti sposobni uporabljati informacijske sisteme za obdelovanje osebnih podatkov v skladu s členom 8. Državam članicam je dovoljeno, da uvedejo tehnične in organizacijske varnostne ukrepe, potrebne po pravu Unije, za zaščito osebnih podatkov pred nenamernim ali nezakonitim uničenjem ali nenamerno izgubo, spreminjanjem, nepooblaščenim razkritjem ali dostopom, vključno z dostopom organov tretjih držav.

1.1.4.4 Preden države članice s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali spremenijo kakršen koli dvostranski sporazum o skupnih mejnih prehodih, se posvetujejo s Komisijo o združljivosti sporazuma s pravom Unije. Države članice do 20. januarja 2014 obvestijo Komisijo o že veljavnih dvostranskih sporazumih.

▼B

Če Komisija meni, da je sporazum nezdružljiv s pravom Unije, o tem uradno obvesti zadevno državo članico. Država članica stori vse potrebno, da sporazum v razumnem roku spremeni tako, da se odpravi ugotovljena nezdružljivost.

1.2 *Kontrola železniškega prometa*

1.2.1 Kontrola se opravlja pri potnikih in železniškem osebju na vlakih, ki prestopajo zunanje meje, vključno pri osebju na tovornih vlakih ali praznih vlakih. Države članice lahko ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 sklenejo dvostranske ali večstranske sporazume o načinu izvajanja te kontrole. Ta kontrola se opravlja na enega od naslednjih načinov:

— na prvi postaji prihoda ali zadnji postaji odhoda na ozemlju države članice,

— na vlaku med vožnjo med zadnjo postajo odhoda v tretji državi in prvo postajo prihoda na ozemlju države članice ali obratno,

— na zadnji postaji odhoda ali prvi postaji prihoda na ozemlju tretje države.

1.2.2 Zaradi lažjega prevoza potnikov s hitrimi vlaki se lahko države članice, po ozemlju katerih vozijo hitri vlaki iz tretjih držav, v dogovoru z zadevnimi tretjimi državami in ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 poleg tega odločijo opravljati vstopno kontrolo oseb na vlakih iz tretjih držav na enega od naslednjih načinov:

— na postajah v tretji državi, kjer potniki vstopijo na vlak,

— na postajah znotraj ozemlja držav članic, kjer potniki izstopijo z vlaka,

— na vlaku med vožnjo med postajami na ozemlju tretje države in postajami na ozemlju držav članic, če ti potniki ostanejo na vlaku.

1.2.3 Pri hitrih vlakih iz tretjih držav, ki se večkrat ustavijo na ozemlju držav članic, se potnike kontrolira na vlaku ali na ciljni postaji, če železniški prevoznik lahko vkrca potnike izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, razen kadar je bila kontrola opravljena v skladu s točko 1.2.1 ali prvo alineo točke 1.2.2.

Potniki, ki nameravajo na vlak vstopiti izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, so pred odhodom vlaka jasno obveščeni o kontroli oseb med potjo ali na ciljni postaji.

1.2.4 Na poti v nasprotno smer se pri potnikih kontrola ob izstopu opravi po podobnem postopku.

▼B

1.2.5 Mejni policist lahko odredi pregled notranjosti vagonov, če je potrebno, s pomočjo železniškega inšpektorja, da se prepriča, da se v njih ne skrivajo osebe ali predmeti, ki so predmet mejne kontrole.

1.2.6 Če obstajajo razlogi za domnevo, da se na vlaku skrivajo osebe, za katere je bilo javljeno ali za katere obstaja sum, da so storile kaznivo dejanje, ali državljani tretje države, ki nameravajo nezakonito vstopiti v državo, mejni policist, če ne more ukrepati v skladu z nacionalnimi predpisi, obvesti države članice v smeri ali na ozemlju katerih vlak potuje.

2. **Zračne meje**

2.1 *Kontrolni postopki na mednarodnih letališčih*

2.1.1 Pristojni organi države članice zagotovijo, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe za fizično ločevanje potnikov iz notranjih letov od tistih iz ostalih letov. V ta namen je treba na vseh mednarodnih letališčih vzpostaviti ustrezno infrastrukturo.

2.1.2 Kraj, kjer se izvaja mejna kontrola, se določi v skladu z naslednjim postopkom:

(a) pri potnikih na letih iz tretjih držav, ki se vkrcajo na notranji let, se vstopna kontrola opravi na letališču prihoda leta iz tretje države. Pri potnikih na notranjih letih, ki letijo v tretjo državo (tranzitni potniki), se izstopna kontrola opravi na letališču odhoda tega leta v tretjo državo;

(b) pri letih iz ali v tretje države brez tranzitnih potnikov in letih z več pristanki na letališčih držav članic, kadar se potuje z istim letalom:

(i) se pri potnikih na letu iz ali v tretje države, če ni predhodnega ali naknadnega transferja na ozemlju držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(ii) se pri potnikih, ki letijo iz ali v tretje države, z več kot enim pristankom na ozemlju držav članic, in kadar se potuje z istim letalom (tranzitni potniki) in pod pogojem, da se potniki ne morejo vkrcati na letalo na liniji znotraj ozemlja držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(iii) kadar letalski prevoznik lahko za lete iz tretjih držav z več pristanki na ozemlju držav članic vkrca potnike samo za preostali del leta znotraj tega ozemlja, se pri potnikih izstopna kontrola opravi na letališču odhoda in vstopna kontrola na letališču prihoda.

Kontrola potnikov, ki so med temi pristanki že na letalu in se niso vkrcali na ozemlju držav članic, se opravi v skladu s točko (ii). Obrnjen postopek se uporabi za kategorijo letov, kjer je ciljna država tretja država.

▼B

2.1.3 Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na letalu ali pri terminalu, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem. Da zagotovijo, da se na letališčih, ki so določena za mejne prehode, potnike kontrolira v skladu z določbami členov 7 do 14, morajo države članice zagotoviti, da pristojni letališki organi sprejmejo ustrezne ukrepe za usmerjanje potnikov na mesta, določena za kontrolo.

Države članice morajo zagotoviti, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe, da se nepooblaščenim osebam prepreči vstop na in izstop iz območij, kjer je gibanje omejeno, na primer tranzitno območje. Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na tranzitnem območju, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem; še zlasti se kontrola na tem območju lahko opravlja pri osebah, ki potrebujejo letališki tranzitni vizum, da se preveri, ali ga dejansko posedujejo.

2.1.4 Kadar mora v primeru višje sile ali neposredne nevarnosti ali po navodilih pristojnih organov letalo na letu iz tretje države pristati na kraju, ki ni določen kot mejni prehod, lahko to letalo nadaljuje z letom šele, ko to dovolijo mejni organi ter carinska služba. Isto velja za letalo na letu iz tretje države, kadar pristane brez dovoljenja. V vsakem primeru se členi 7 do 14 uporabljajo za kontrolo oseb na takih letalih.

2.2 *Kontrolni postopki na vzletiščih*

2.2.1 Zagotoviti je treba, da se potnike kontrolira v skladu z določbami členov 7 do 14 tudi na tistih letališčih, ki po veljavnem nacionalnem pravu nimajo statusa mednarodnega letališča (vzletišča), se pa prek njih dovoli usmerjanje letov iz ali v tretje države.

2.2.2 Z odstopanjem od točke 2.1.1 na vzletiščih ni potrebno urediti fizičnega ločevanja potnikov iz notranjih in mednarodnih letov, brez poseganja v Uredbo (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Poleg tega, kadar je promet redek, ni nujno, da so ves čas prisotni mejni policisti, vendar pod pogojem, da se potrebno osebje lahko pravočasno razporedi.

2.2.3 Kadar prisotnost mejne policije na vzletišču ni stalno zagotovljena, mora direktor vzletišča mejno policijo ustrezno obvestiti o prihodu in odhodu letal na letih iz ali v tretje države.

2.3 *Kontrola oseb na zasebnih letih*

2.3.1 Pri zasebnih letih iz ali v tretje države mora vodja zrakoplova pred vzletom pristojnemu organu ciljne države članice, in kjer je to primerno, države članice prvega vstopa, posredovati splošno izjavo, ki med drugim vsebuje načrt leta v skladu s Prilogo 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu in podatke o identiteti potnikov.

([1]) Uredba (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002 (UL L 97, 9.4.2008, str. 72).

▼B

2.3.2 Kadar zasebna letala, ki letijo iz tretje države v državo članico, pristajajo na ozemlju drugih držav članic, mora pristojni organ države članice vstopa opraviti mejno kontrolo in odtisniti vstopni žig na splošno izjavo iz točke 2.3.1.

2.3.3 Kadar obstaja dvom o tem, ali letalo prihaja izključno iz ali samo na ozemlje držav članic, ne da bi pristalo na ozemlju tretje države, mora pristojni organ opraviti kontrolo oseb na letališčih in vzletiščih v skladu s točkami 2.1 do 2.2.

2.3.4 Vstop in izstop jadralnih letal, ultra lahkih letal, helikopterjev, majhnih letal, ki lahko letijo le na krajše razdalje, ter zrakoplovov, lažjih od zraka, se uredi v nacionalnem pravu in, kadar je to primerno, z dvostranskimi sporazumi.

3. **Meje na morju**

3.1 *Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu*

3.1.1 Kontrola ladij se opravi v pristanišču prihoda ali odhoda ali na mestu, določenem v ta namen, v neposredni bližini plovila ali na krovu ladje v ozemeljskih vodah, kot so opredeljene v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu. Države članice lahko ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 sklenejo sporazume, v skladu s katerimi se lahko kontrola opravi tudi med vožnjo ali ob prihodu ali odhodu ladje na ozemlju tretje države.

3.1.2 Kapitan ladje, agent ladje ali kakšna druga oseba, ki ima ustrezno pooblastilo poveljnika ali potrdilo, ki je sprejemljivo za zadevni javni organ (v nadaljnjem besedilu v obeh primerih: kapitan ladje), sestavi seznam posadke in morebitnih potnikov, ki vsebuje podatke, zahtevane v obrazcu 5 (v nadaljnjem besedilu: seznam posadke) in obrazcu 6 (v nadaljnjem besedilu: seznam potnikov) Konvencije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija FAL), ter po potrebi številke vizumov ali dovoljenj za prebivanje:

— najpozneje štiriindvajset ur pred prihodom v pristanišče ali

— najpozneje do takrat, ko ladja izpluje iz prejšnjega pristanišča, če je potovanje krajše od štiriindvajset ur, ali

— če pristanišče postanka ni znano ali je med plovbo spremenjeno, takoj ko so ti podatki na voljo.

Kapitan ladje seznam(-e) pošlje mejni policiji ali, če tako določa nacionalno pravo, drugim pristojnim organom, ki seznam(-e) nemudoma posreduje(-jo) mejni policiji.

3.1.3 Mejna policija ali organi iz točke 3.1.2 potrdilo o prejemu (podpisan izvod seznama(-ov) ali elektronsko potrdilo o prejemu) vrnejo kapitanu ladje, ki ga mora na zahtevo predložiti med postankom ladje v pristanišču.

3.1.4 Kapitan ladje takoj sporoči pristojnemu organu vse spremembe v zvezi s sestavo posadke ali številom potnikov.

Poleg tega kapitan ladje takoj in v roku iz točke 3.1.2 obvesti pristojne organe, da so na krovu slepi potniki. Za slepe potnike je še naprej odgovoren kapitan ladje.

▼B

Z odstopanjem od členov 5 in 8 se sistematična mejna kontrola oseb na krovu ne opravlja. Kljub temu mejni policisti preiščejo ladjo in opravijo kontrolo oseb, ki ostanejo na krovu le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

3.1.5 Kapitan ladje pravočasno in v skladu z veljavnimi pravili v zadevnem pristanišču obvesti pristojni organ o odhodu ladje.

3.2 *Posebni kontrolni postopki za določene vrste pomorskega prometa*

P o t n i š k e l a d j e z a k r i ž a r j e n j e

3.2.1 Kapitan potniške ladje za križarjenje pošlje pristojnemu organu načrt poti in program križarjenja, takoj ko sta sestavljena in najpozneje do roka iz točke 3.1.2.

3.2.2 Z odstopanjem od členov 5 in 8 v pristaniščih, ki niso mejni prehodi, mejne kontrole ni treba izvajati in ladja v njih lahko pristane, če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje izključno pristanišča na ozemlju držav članic.

Kljub temu se kontrola posadke in potnikov teh ladij opravi le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

3.2.3 Če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje tako pristanišča na ozemlju držav članic kot tudi pristanišča v tretjih državah članicah, se mejna kontrola, z odstopanjem od člena 8, izvaja na naslednji način:

(a) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in prvič pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskega seznama posadke in potnikov iz točke 3.1.2.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

(b) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in ponovno pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov iz točke 3.1.2, kolikor so bili ti seznami spremenjeni od takrat, ko je potniška ladja pristala v prejšnjem pristanišču na ozemlju države članice.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

(c) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča države članice in v takšnem pristanišču tudi pristane, se pri potnikih, ki gredo na kopno, opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem;

▼B

(d) kadar potniška ladja za križarjenje odhaja iz pristanišča države članice v pristanišče tretje države, se pri posadki in potnikih opravi izstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov.

Če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, se pri potnikih, ki prihajajo na ladjo, opravi izstopna kontrola v skladu s členom 8;

(e) kadar potniška ladja za križarjenje iz pristanišča države članice odpluje v prav tako pristanišče, ob izstopu kontrole ni potrebno izvajati.

Kljub temu se kontrola posadke in potnikov teh ladij opravi le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

Navtični turizem

3.2.4 Z odstopanjem od členov 5 in 8 pri osebah na krovu rekreacijskih plovil, ki prihajajo iz ali plujejo proti pristanišču države članice, ni treba opraviti mejne kontrole in lahko vstopijo v pristanišče, ki ni mejni prehod.

Kljub temu se lahko na podlagi ocene nevarnosti nezakonitega priseljevanja, in zlasti kadar je v neposredni bližini določene države članice obala tretje države, opravi kontrola teh oseb in/ali izvede fizična kontrola rekreacijskih plovil.

3.2.5 Z odstopanjem od člena 5 lahko rekreacijsko plovilo iz tretje države izjemoma vpluje v pristanišče, ki ni mejni prehod. V takih primerih morajo osebe na krovu o tem uradno obvestiti pristaniške organe in tako pridobiti dovoljenje za vplutje v to pristanišče. Pristaniški organi se morajo obrniti na organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prihod plovila. Prijava potnikov se opravi z vložitvijo seznama oseb na krovu pri pristojnih pristaniških organih. Mejni policiji se omogoči dostop do teh podatkov najpozneje ob prihodu.

Prav tako morajo pristaniški organi, če plovilo zaradi višje sile pristane v pristanišču, ki ni uraden mejni prehod, obvestiti organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prisotnost plovila.

3.2.6 Med temi kontrolami se izroči listino z vsemi tehničnimi lastnostmi plovila in imeni oseb na krovu. Izvod te listine se izroči organom v pristaniščih vstopa in izstopa. Dokler se plovilo zadržuje v teritorialnih vodah ene od držav članic, mora biti izvod tega seznama shranjen skupaj z listinami plovila.

Obalni ribolov

3.2.7 Z odstopanjem od členov 5 in 8 pri posadkah obalnih ribiških ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vračajo v matično pristanišče ali v katero koli drugo pristanišče na ozemlju držav članic, ne da bi ladje pristale v pristanišču na ozemlju tretje države, se sistematična kontrola ne opravi. Klub temu pa se upošteva ocena nevarnosti nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini ozemlja določene države članice obala tretje države, da se določi pogostost izvajanja kontrole. Na podlagi tega tveganja se opravi kontrola oseb oziroma fizična kontrola plovila.

▼B

3.2.8 Posadke obalnih ribiških ladij, katerih matično pristanišče ni na ozemlju države članice, se kontrolira v skladu z določbami, ki se nanašajo na pomorščake.

Trajektne povezave

3.2.9 Kontrola se opravi pri osebah na krovu trajektnih povezav s pristanišči v tretjih državah. Uporabijo se naslednja pravila:

(a) kjer je mogoče, države članice uvedejo ločene steze v skladu s členom 10;

(b) kontrola pešcev se opravi individualno;

(c) kontrola oseb v vozilih se opravi, ko so te ob vozilu;

(d) potnike na trajektu, ki potujejo z avtobusom, se obravnava kot pešce. Ti potniki pri kontroli izstopijo iz avtobusa;

(e) kontrola voznikov težkih tovornih vozil in spremljajočih oseb se opravi, ko so te ob vozilu. Ta kontrola se načeloma organizira ločeno od preverjanja drugih potnikov;

(f) da bi bila kontrola hitro opravljena, mora biti na voljo zadostno število kontrolnih mest;

(g) zlasti zaradi odkrivanja nezakonitih priseljencev se opravi naključna kontrola prevoznih sredstev potnikov in, kjer je to primerno, na tovoru in drugem blagu v prevoznih sredstvih;

(h) člane posadke trajekta se obravnava enako kot člane posadke trgovskih ladij;

(i) točka 3.1.2 (obveznost predložitve seznamov potnikov in posadke) se ne uporablja. Če je v skladu z Direktivo Sveta 98/41/ES [1] treba sestaviti seznam oseb na krovu, kapitan ladje najpozneje trideset minut po odhodu iz pristanišča tretje države pošlje izvod tega seznama pristojnemu organu pristanišča prihoda na ozemlju držav članic.

3.2.10 Kadar se na trajekt, ki prihaja iz tretje države in ima več postankov na ozemlju držav članic, vkrcajo potniki samo za preostali del plovbe znotraj tega ozemlja, se izstopna kontrola teh potnikov opravi v pristanišču odhoda in vstopna kontrola v pristanišču prihoda.

Kontrola oseb, ki so med temi postanki že na trajektu in se niso vkrcale na ozemlju držav članic, se opravi v pristanišču prihoda. Postopek je obraten, kadar je država končnega cilja tretja država.

[1] Direktiva Sveta 98/41/ES z dne 18. junija 1998 o registraciji oseb, ki potujejo s potniškimi ladjami, ki plujejo v pristanišča držav članic Skupnosti ali iz njih (UL L 188, 2.7.1998, str. 35).

▼B

Tovorne povezave med državami članicami

3.2.11 Z odstopanjem od člena 8 se ne opravlja mejna kontrola na tovornih povezavah med istima dvema ali več pristanišči, ki se nahajajo na ozemlju držav članic, brez pristanka v pristaniščih zunaj ozemlja držav članic, pri katerih se prevaža blago.

Kljub temu se opravi kontrola posadke in potnikov teh ladij, le če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

4. **Plovba po celinskih plovnih poteh**

4.1 „Plovba po celinskih plovnih poteh, ki vključuje prehod zunanje meje“ zajema uporabo vseh vrst plovil na rekah, kanalih in jezerih, za gospodarske ali rekreacijske namene.

4.2 Pri ladjah za gospodarske namene se kapitan in osebe, zaposlene na ladji, ki so na seznamu posadke, ter njihovi družinski člani, ki so na krovu, štejejo za člane posadke ali temu ustrezno.

4.3 Ustrezne določbe točk 3.1 do 3.2 se smiselno uporabijo za kontrolo plovbe po celinskih plovnih poteh.

▼B

PRILOGA VII

Posebna pravila za določene kategorije oseb

▼M3

1. **Voditelji držav**

Voditelji vlad in člani nacionalnih vlad ter spremljajoči zakonci, in člani njihovih uradnih delegacij, ter vladarji in drugi visoki člani kraljeve družine.

Z odstopanjem od člena 6 in členov 8 do 14 se ne opravi mejna kontrola voditeljev držav, voditeljev vlad in članov nacionalnih vlad ter spremljajočih zakoncev, in članov njihovih uradnih delegacij, ter vladarjev in drugih visokih članov kraljeve družine, povabljenih s strani vlad držav članic ali mednarodnih organizacij za uradni namen in katerih prihod in odhod sta bila uradno naznanjena po diplomatski poti.

▼B

2. **Piloti letal in drugi člani posadke**

2.1 Z odstopanjem od člena 6 imetniki pilotske licence ali imetniki potrdila o članu posadke, kakor je določeno v Prilogi 9 Konvencije o civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, lahko med opravljanjem svojih nalog in na podlagi teh dokumentov:

(a) se vkrcajo ali izkrcajo na letališču postanka ali na letališču prihoda, ki se nahaja na ozemlju države članice;

(b) vstopijo na ozemlje občine letališča postanka ali letališča prihoda na ozemlju države članice;

(c) gredo s katerim koli prevoznim sredstvom na letališče na ozemlju države članice in se tako vkrcajo na letalo, ki odhaja s tega letališča.

V vseh ostalih primerih je treba izpolnjevati zahteve iz člena 6(1).

2.2 Členi 7 do 14 se uporabljajo za kontrolo članov posadke letala. Kjer je mogoče, ima prednost kontroliranje posadke. Točneje, kontrola se opravi pred kontrolo potnikov ali na posebnem kraju, določenem v ta namen. Z odstopanjem od člena 8 se lahko posadka, ki je osebju, pristojnemu za opravljanje nadzora meje, znana, kontrolira samo naključno.

3. **Pomorščaki**

Z odstopanjem od členov 5 in 8 lahko države članice dovolijo pomorščakom, ki posedujejo osebni dokument pomorščaka, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela (MOD) št. 108 (iz leta 1958) ali št. 185 (iz leta 2003) o osebnih dokumentih pomorščakov, Konvencijo o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu (Konvencija FAL) in ustreznim nacionalnim pravom, da vstopijo na ozemlje držav članic, tako da odidejo na kopno in se zadržujejo na območju pristanišča, kjer pristane njihova ladja, ali v sosednjih občinah, ali da izstopijo z ozemlja držav članic, tako da se vrnejo na ladjo brez javljanja na mejnem prehodu, pod pogojem, da so na seznamu posadke, ki je bil predhodno predložen v kontrolo pristojnim organom, na ladji, ki ji pripadajo.

Kljub temu mejni policisti na podlagi ocene tveganja v zvezi z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem v skladu s členom 8 opravijo kontrolo pomorščakov, preden odidejo na kopno.

▼B

4. **Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij**

4.1 Glede na posebne privilegije in imunitete, ki jih uživajo, se lahko imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, ki jih izdajo tretje države ali njihove vlade, priznane s strani držav članic, ter imetniki dokumentov, ki jih izdajo mednarodne organizacije, navedene v točki 4.4, ki potujejo po službeni dolžnosti, na mejnih prehodih ugodneje obravnavajo, tako da imajo prednost pred drugimi potniki, čeprav zanje še vedno, kadar je to potrebno, velja vizumska obveznost.

Z odstopanjem od člena 6(1)(c) osebam, ki posedujejo te dokumente, ni treba dokazovati, da imajo zadostna sredstva za preživljanje.

4.2 Če se oseba na zunanji meji sklicuje na privilegije, imunitete in izjeme, lahko mejni policist zahteva predložitev dokazil glede statusa te osebe, kar se stori s predložitvijo ustreznih listin, zlasti potrdil države akreditacije, diplomatskega potnega lista ali z drugimi sredstvi. V dvomu lahko policist, če je nujno, za informacije neposredno zaprosi ministrstvo za zunanje zadeve.

4.3 Akreditirani člani diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter njihove družine lahko vstopijo na ozemlje držav članic s predložitvijo izkaznice iz člena 20(2) in listine, ki jim dovoljuje prehod meje. Z odstopanjem od člena 14 mejni policisti v nobenem primeru ne smejo zavrniti vstopa na ozemlje države članice imetnikom diplomatskega, uradnega ali službenega potnega lista, ne da bi se prej posvetovali s pristojnimi nacionalnimi organi. To velja tudi v primeru, ko je za to osebo v SIS razpisan ukrep.

4.4 Dokumenti, ki jih izdajo mednarodne organizacije za namene iz točke 4.1, so zlasti naslednji:

— prepustnica Združenih narodov, ki se izda zaposlenim v Združenih narodih in v podrejenih agencijah, na podlagi Konvencije o privilegijih in imunitetah specializiranih služb, ki jo je sprejela Generalna skupščina združenih narodov 21. novembra 1947 v New Yorku,

— prepustnica Evropske unije (EU),

— prepustnica Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom),

— izkaznica za legitimacijo, ki jo izda generalni sekretar Sveta Evrope,

— dokumenti, izdani v skladu z odstavkom 2 člena III Sporazuma med pogodbenicami k Severnoatlantski pogodbi o statusu njihovih sil (vojaške osebne izkaznice, ki jih spremlja potni ukaz, potni nalog ali posamezni ali skupinski službeni nalog), kakor tudi dokumenti, izdani v okviru Partnerstva za mir.

5. **Čezmejni delavci**

5.1 Postopek za kontrolo čezmejnih delavcev urejajo splošna pravila o nadzoru meje, zlasti členi 8 do 14.

▼B

5.2 Z odstopanjem od člena 8 se čezmejne delavce, ki jih mejni policisti dobro poznajo zaradi njihovega pogostega prehajanja meje na istem mejnem prehodu in za katere na podlagi prvotne kontrole vedo, da zanje ni bil izdan razpis ukrepa v SIS ali v nacionalni zbirki podatkov, kontrolira samo naključno, da se tako preveri posedovanje veljavnega dokumenta za prehajanje meje in izpolnjevanje potrebnih pogojev za vstop. Te osebe se od časa do časa temeljito kontrolira, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.

5.3 Določbe točke 5.2 se lahko razširijo na druge kategorije oseb, ki redno prehajajo mejo.

▼M6

6. **Mladoletniki**

6.1 Mejni policisti morajo biti posebej pozorni na mladoletne osebe, ki potujejo s spremstvom ali brez njega. Pri mladoletnih osebah se pri prehodu zunanje meje opravi enaka kontrola pri vstopu in izstopu kot pri odraslih, kot je določeno s to uredbo.

6.2 Pri mladoletnih osebah s spremstvom mora mejni policist preveriti, ali imajo spremljajoče osebe nad mladoletnikom roditeljsko pravico ali zakonito skrbništvo, zlasti kadar mladoletno osebo spremlja samo ena odrasla oseba in obstaja utemeljen sum, da je bila nezakonito odvedena iz skrbništva oseb, ki imajo nad njo zakonito roditeljsko pravico ali skrbništvo. V takšnem primeru mejni policist opravi nadaljnjo preiskavo za ugotovitev kakršnih koli neskladnosti ali nasprotij med danimi informacijami.

6.3 Pri mladoletnih osebah brez spremstva mejni policisti na podlagi temeljitega preverjanja potnih listin in dokazil zagotovijo, da mladoletne osebe ozemlja ne zapuščajo proti volji oseb, ki imajo nad njimi roditeljsko pravico ali zakonito skrbništvo.

6.4 Države članice imenujejo nacionalne kontaktne točke za posvetovanje o mladoletnih osebah in o njih obvestijo Komisijo. Komisija da državam članicam na voljo seznam teh nacionalnih kontaktnih točk.

6.5 Mejni policisti uporabijo seznam nacionalnih kontaktnih točk za posvetovanje o mladoletnih osebah v primeru dvoma glede katere koli okoliščine iz točk 6.1, 6.2 in 6.3.

6.6 Države članice zagotovijo, da so mejni policisti, ki preverjajo biometrične podatke otrok ali jih uporabljajo za ugotavljanje identitete otroka, posebej usposobljeni, da to storijo na otroku prijazen in prilagojen način ter ob doslednem spoštovanju največje koristi otroka in zaščitnih ukrepov iz Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah. Kadar otroka spremlja roditelj ali zakoniti skrbnik, ta oseba spremlja otroka pri preverjanju biometričnih podatkov ali njihovi uporabi za ugotavljanje identitete. Pri tem se ne sme uporabiti sila. Države članice po potrebi zagotovijo, da je infrastruktura na mejnih prehodih prilagojena za uporabo biometričnih podatkov otrok.

▼B

7. **Reševalne službe, policija, gasilci in mejni policisti**

Vstop in izstop članov reševalnih služb, policije, gasilcev v nujnih primerih ter mejnih policistov, ki prečkajo mejo pri opravljanju svojih poklicnih nalog, ureja nacionalno pravo. Države članice lahko s tretjimi državami sklenejo dvostranske sporazume o vstopu in izstopu teh kategorij oseb. Ta ureditev in dvostranski sporazumi lahko odstopajo od členov 5, 6 in 8.

8. **Delavci na morju**

Z odstopanjem od členov 5 in 8 se ne opravi sistematična kontrola delavcev na morju, ki se redno vračajo po morju ali zraku na ozemlje držav članic brez postanka na ozemlju tretje države.

Kljub temu pa se pri določitvi pogostosti izvajanja kontrole upošteva ocena tveganj nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini objekta na morju obala tretje države.

▼B

PRILOGA VIII

Ime države

Znak države ..... (Naziv urada)

_____

_____ (1)

ODOBRITEV DOKAZILAO SPOŠTOVANJU POGOJA V ZVEZI S TRAJANJEM KRATKOROČNEGA BIVANJA V PRIMERIH, KO V POTNI LISTINI NI VSTOPNEGA ALI IZSTOPNEGA ŽIGA

Dne _____ ob (ura) _____ v (kraj)_____

Pred spodaj podpisanim organom _____ je navzoč/-a: _____

Priimek _____ Ime_____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva_____ Spol_____

Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____

Potna listina _____ številka _____

Kraj izdaje v/na _____ dne_____

Številka vizuma _____ (če je primerno) izdal _____

za obdobje _____dni zaradi: _____

Ob upoštevanju dokazila o trajanju bivanja na ozemlju držav članic, ki ga je predložila zgoraj navedena oseba, za slednjo velja, da je vstopila na ozemlje ali izstopila z ozemlja države članice _____dne _____ ob _____ na mejnem prehodu _____.

Podatki spodaj podpisanega organa:

Tel.: _____

Faks: _____

E-pošta: _____

Oseba prejme en izvod te listine.

Oseba	Pristojni uradnik + žig

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

PRILOGA IX

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 105, 13.4.2006, str. 1)	
Uredba (ES) št. 296/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 97, 9.4.2008, str. 60)	
Uredba (ES) št. 81/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 4.2.2009, str. 56)	
Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 243, 15.9.2009, str. 1)	Zgolj člen 55
Uredba (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 85, 31.3.2010, str. 1)	Zgolj člen 2
Točka 9 Priloge V k Aktu o pristopu iz leta 2011	
Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 182, 29.6.2013, str. 1)	Zgolj člen 1
Uredba (EU) št. 1051/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 295, 6.11.2013, str. 1)	

▼B

PRILOGA X

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2, uvodno besedilo	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 2, točke 1 do 8	Člen 2, točke 1 do 8
Člen 2, točka 8a	Člen 2, točka 9
Člen 2, točka 9	Člen 2, točka 10
Člen 2, točka 10	Člen 2, točka 11
Člen 2, točka 11	Člen 2, točka 12
Člen 2, točka 12	Člen 2, točka 13
Člen 2, točka 13	Člen 2, točka 14
Člen 2, točka 14	Člen 2, točka 15
Člen 2, točka 15	Člen 2, točka 16
Člen 2, točka 16	Člen 2, točka 17
Člen 2, točka 17	Člen 2, točka 18
Člen 2, točka 18	Člen 2, točka 19
Člen 2, točka 18a	Člen 2, točka 20
Člen 2, točka 19	Člen 2, točka 21
Člen 3	Člen 3
Člen 3a	Člen 4
Člen 4	Člen 5
Člen 5(1)	Člen 6(1)
Člen 5(1a)	Člen 6(2)
Člen 5(2)	Člen 6(3)
Člen 5(3)	Člen 6(4)
Člen 5(4)	Člen 6(5)
Člen 6	Člen 7
Člen 7(1) in (2)	Člen 8(1) in (2)
Člen 7(3)(a)	Člen 8(3)(a)

▼B

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 7(3)(aa)	Člen 8(3)(b)
Člen 7(3)(ab)	Člen 8(3)(c)
Člen 7(3)(ac)	Člen 8(3)(d)
Člen 7(3)(ad)	Člen 8(3)(e)
Člen 7(3)(ae)	Člen 8(3)(f)
Člen 7(3)(b)	Člen 8(3)(g)
Člen 7(3)(c)	Člen 8(3)(h)
Člen 7(3)(d)	Člen 8(3)(i)
Člen 8	Člen 9
Člen 9(1)	Člen 10(1)
Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 10(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 10(2), tretji pododstavek
Člen 9(2), drugi pododstavek	Člen 10(2), četrti pododstavek
Člen 9(2), tretji pododstavek	Člen 10(2), peti pododstavek
Člen 9(3) in (4)	Člen 10(3) in (4)
Člen 10(1) do (5)	Člen 11(1) do (5)
Člen 10(6)	—
Člen 11	Člen 12
Člen 12	Člen 13
Člen 13	Člen 14
Člen 14	Člen 15
Člen 15	Člen 16
Člen 16	Člen 17
Člen 17	Člen 18
Člen 18	Člen 19
Člen 19	Člen 20
Člen 19a (poglavje IV)	—
Člen 19a (poglavje IVa)	Člen 21

▼B

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 20	Člen 22
Člen 21	Člen 23
Člen 22	Člen 24
Člen 23	Člen 25
Člen 23a	Člen 26
Člen 24	Člen 27
Člen 25	Člen 28
Člen 26	Člen 29
Člen 26a	Člen 30
Člen 27	Člen 31
Člen 28	Člen 32
Člen 29	Člen 33
Člen 30	Člen 34
Člen 31	Člen 35
Člen 32	Člen 36
Člen 33	Člen 37
Člen 33a	Člen 38
Člen 34	Člen 39
Člen 35	Člen 40
Člen 36	Člen 41
Člen 37	Člen 42
Člen 37a	Člen 43
Člen 38	—
Člen 39	Člen 44
Člen 40	Člen 45
Priloge I do VIII	Priloge I do VIII
—	Priloga IX
—	Priloga X

▼M7

PRILOGA XI

Nujna potovanja

DEL A

Kategorije oseb iz člena 21a(4):

1. zdravstveni delavci, raziskovalci na področju zdravstva in poklicni oskrbovalci starejših;

2. obmejni delavci;

3. osebje prevoznikov;

4. diplomati, uslužbenci mednarodnih organizacij in osebe, ki jih povabijo mednarodne organizacije, ker je njihova prisotnost potrebna za dobro delovanje teh organizacij, ter vojaki, humanitarni delavci in osebje civilne zaščite, ki opravljajo svoje funkcije;

5. potniki v tranzitu;

6. potniki, ki potujejo iz nujnih družinskih razlogov;

7. pomorščaki;

8. osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali katerim je potreben vstop iz drugih humanitarnih razlogov.

DEL B

Kategorije oseb iz člena 21a(5):

1. otroci v predšolskem izobraževanju in vzgoji in učenci v izobraževanju v sosednji državi ter njihovi skrbniki, ki jih spremljajo, ki prečkajo mejo, da bi bili vključeni v tako izobraževanje, ter študenti ali osebe, ki potujejo v izobraževalne namene;

2. sezonski delavci, vključno z delavci v proizvodnji hrane;

3. osebe, ki potujejo iz nujnih razlogov oskrbe živali ali zaradi ukrepov, potrebnih za kmetijstvo in gozdarstvo v posameznih primerih;

4. visokokvalificirani delavci ter ključno in znanstveno osebje, katerih zaposlitev je potrebna z gospodarskega, družbenega in varnostnega vidika in katerih dela ni mogoče odložiti ali opravljati v tujini;

5. osebje javnih organov za obrambo, javni red, javno zdravje in nacionalno varnost, tj. policijsko osebje, mejna policija, oddelki za priseljevanje, civilna zaščita na področju javnega zdravja itd. ali predstavniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, če je potovanje povezano z opravljanjem uradnih dolžnosti, vključno z osebjem, odgovornim za upravljanje in vzdrževanje kritične infrastrukture;

6. ribiči in osebe, ki opravljajo delo ali zagotavljajo storitve na ladjah ali rudarskih in vrtalnih ploščadih na morju na podlagi delovnega razmerja, ki ni pogodba o zaposlitvi v pomorstvu;

7. osebe, ki vstopajo v državo članico zaradi prejemanja osnovnih zdravstvenih storitev, vključno s potniki v reševalnih vozilih;

8. partnerji (zakonec, registrirani partner, zunajzakonski partner) in otroci nujnega potnika, vključno z državljani tretjih držav, ki potujejo zaradi združitve družine;

▼**M7**

9. državljani tretjih držav, ki potujejo na poziv pravosodnega organa;

10. osebe, ki imajo mednarodno novinarsko izkaznico, ki jo je izdala Mednarodna zveza novinarjev;

11. osebe, ki potrebujejo oskrbo in potujejo k svojim oskrbovalcem.

▼M7

PRILOGA XII

DEL A

Postopek za predajo oseb, prijetih na območjih notranjih meja

1. Odločitve o predaji na podlagi člena 23a(2) se izdajo na standardnem obrazcu iz dela B te priloge, ki ga izpolni pristojni nacionalni organ. Učinkovati začnejo takoj.

2. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki prejem odločitve o predaji potrdi s podpisom obrazca in prejme kopijo podpisanega obrazca.

   Če državljan tretje države podpis standardnega obrazca zavrne, pristojni organ njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko „opombe“.

3. Nacionalni organi, ki izdajo odločitev o predaji, zabeležijo podatke na standardnem obrazcu iz dela B te priloge.

4. Nacionalni organi, ki izdajo odločitev o predaji, vsako leto obvestijo Komisijo o številu oseb, premeščenih v druge države članice, pri čemer navedejo države članice, v katere so bile osebe premeščene, razloge za ugotovitev, da te osebe nimajo pravice do prebivanja v državi članici, in, če je na voljo, državljanstvo prijetih državljanov tretjih držav.

5. Državljani tretjih držav, prijeti na obmejnih območjih in predani na podlagi tega postopka, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe zoper odločitev o predaji se izvede v skladu z nacionalnim pravom. Državljanom tretjih držav se zagotovijo učinkovita pravna sredstva v skladu s členom 47 Listine. Državljanu tretje države se v jeziku, ki ga razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume, pisno predložijo podatki o kontaktnih točkah, ki lahko nudijo informacije o zastopnikih, pooblaščenih za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalnim pravom. Vložitev take pritožbe nima odložilnega učinka.

6. Pristojni nacionalni organi zagotovijo, da je državljan tretje države, ki mu je bila izdana odločitev o predaji, v okviru dvostranskega sodelovanja iz člena 23a, odstavek 1(a), predan pristojnim organom države članice prejemnice. Predaja se izvede nemudoma, najpozneje pa v 24 urah. Po tem postopka predaje ni mogoče izvesti, po potrebi pa se uporabljajo ustrezne določbe Direktive 2008/115/ES. V ta namen pristojni nacionalni organi države članice prejemnice sodelujejo s pristojnimi nacionalnimi organi države članice, ki izvede predajo.

▼M7

DEL B

Standardni obrazec za predajo oseb, prijetih na območjih notranjih meja

 Ime države

Znak države (Naziv urada)

_____

_____

POSTOPEK PREDAJE NA OBMOČJIH NOTRANJIH MEJA

Dne _____ ob (ura) _____ na (navedite vrsto najbližje notranje meje ali druge zadevne informacije, povezane s prijetjem, v skladu s členom 23a Zakonika o schengenskih mejah)_____

Pred spodaj podpisanim _____je navzoč/-a:

Osebni podatki (kolikor so na voljo)

Priimek_____ Ime _____

Datum rojstva_____ Kraj rojstva _____ Spol _____

Državljanstvo_____ Prebivališče v/na _____

Vrsta identifikacijskega dokumenta _____ številka_____

Kraj izdaje v/na _____ dne _____

Številka vizuma, če obstaja _____ vrsta _____ izdal _____

Velja od _____ do _____

Za obdobje _____ dni: _____

Oseba, ki prihaja iz/z _____ s/z _____ (navedite prevozno sredstvo, npr. številka leta), je obveščena, da bo predana _____ na podlagi člena 23a Zakonika o schengenskih mejah:

Razlogi, zaradi katerih oseba nima pravice do bivanja v državi članici:

Opombe

Zadevna oseba je zavrnila podpis obrazca.

Zadevna oseba _____ Pristojni organi_____

Zadevna oseba se lahko zoper predajo pritoži v skladu z nacionalnim pravom. Zadevna oseba prejme en izvod tega dokumenta (vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe ter podatke o kontaktnih točkah, ki lahko nudijo informacije o zastopnikih, pooblaščenih za zastopanje državljana tretje države).